

MŪSŲ PASTOGĖ

X.L. metai Australian Lithuanian Weekly Registered by Australia Post publication NO NBH 0696 Kaina - Price \$ 1 16.1.1989 Nr.1 - 2 (2075)

KRAŠTOTARYBOS SUVAŽIAVIMAS

Dvidešimt pirmosios paprastosios sesijos suvažiavimas įvyko 1988 metų gruodžio 29 - 31 dienomis, Lietuvių namuose Adelaidėje.

Iš visų Australijos lietuvių kolonijų ankstyvą gruodžio 29 dienos rytą suvažiavimo dalyviai rinkosi Lietuvių namų sodelyje vėliavų pakėlimo ceremonijai. Tarp žilagalvių, daugelį metų tokiuose suvažiavimuose dalyvavusių, matėsi nauji veidai iš vidurinėsios ir jaunosios kartų. Nežiūrint brandaus amžiaus ir sulėtėjusių žingsnių, visas tris dienas suvažiavime aktyviai reikėsi bendruomenės Garbės nariai O. Baužienė B.E.M. ir J. Lapšys.

Atlikus suvažiavimo narių registraciją, prasidėjo, tris dienas trukęs, Lietuvių Bendruomenės politinių, kultūrinių, švietimo ir socialinių klausimų aptarimai, ateities veiklos potvarkiai ir valdančiųjų organų rinkimai.

Suvažiavimą atidarė Krašto valdybos pirmininkė Dana Baltutienė palinkėdama visiems suvažiavimo dalyviams sėkmingai atlikti savo pareigas, patikėtas atstovauti Apylinkėse ir Seniūnijose gyvenančius tautiečius.

I prezidiumą buvo pasiūlyti V. Neverauskas, A. Šimkus ir J. Stačiūnas. Pateiktas sąrašas papildytas dar dviem kandidatais - dr. J. Kunca ir V. Baltučiu. Esant penkiems kandidatams, slaptu balsavimu buvo praversti rinkimai. Išrinkti D. Baltutienės kandidatai, kurie iš savo tarpo Tarybos pirmininku išsirinko A. Šimkų.

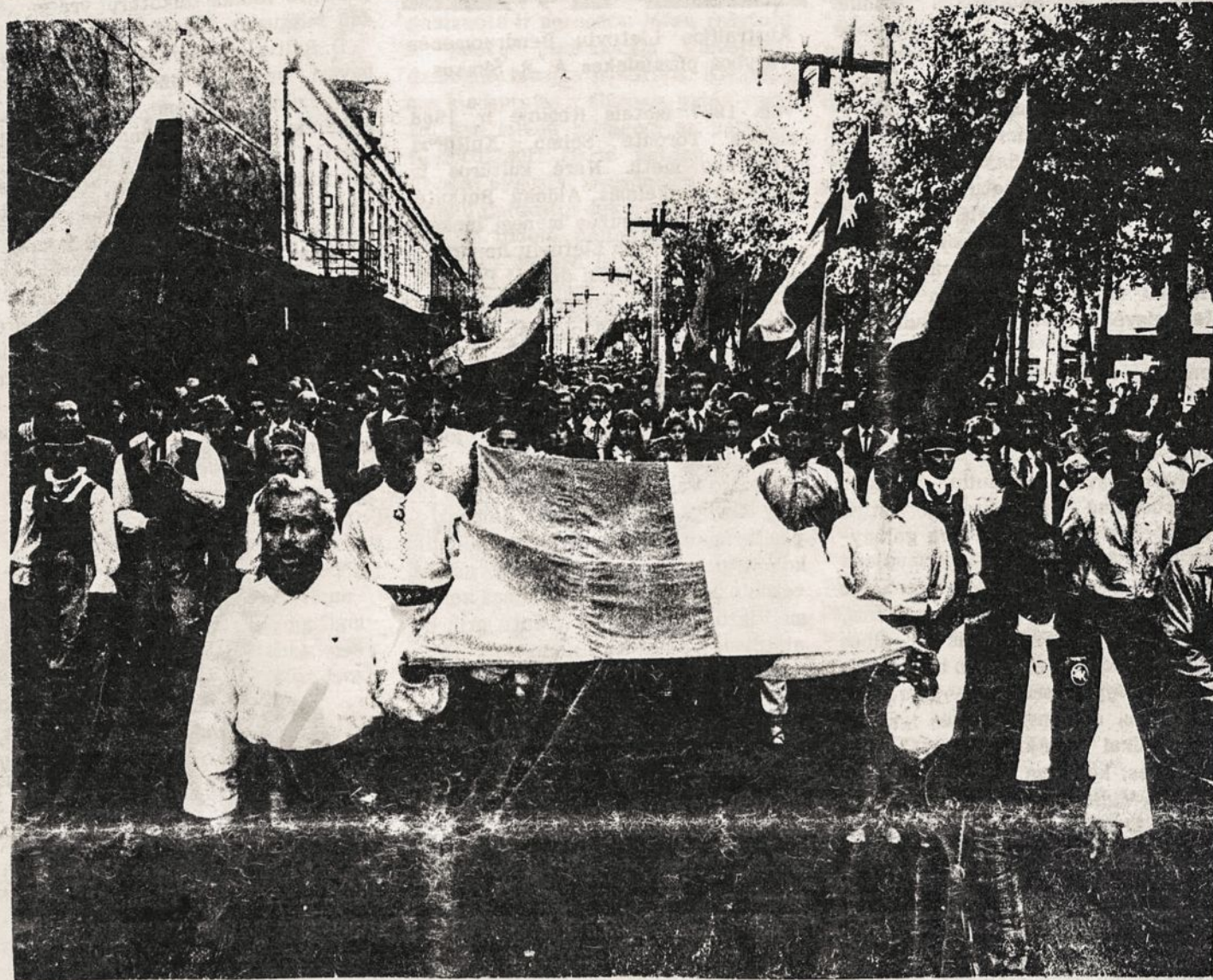
Tarybos pirmininkui A. Šimkui perėmus suvažiavimo pirmininko pareigas, prasidėjo pirmosios suvažiavimo dienos darbai pagal Krašto Tarybos paruoštą darbotvarkę, kuri nors ir po ilgų diskusijų, buvo priimta be pataisymų.

Pagal nusistovėjusią tradiciją, suvažiavimo šeimininkas yra vietos Apylinkės pirmininkas. Jam pirmajam tenka pasveikinti suvažiavimą. Šias pareigas atliko Adelaidės Apylinkės pirmininkas J. Stačiūnas.

VYKDOMŲJŲ ORGANŲ PRANEŠIMAI

Australijos Lietuvių Bendruomenės suvažiavime dalyvavo garbingas svečias - Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas dr. V. Bieliauskas, kuris pasveikinęs suvažiavimo dalyvius, padarė platų veiklos pranešimą. Išklausius dr. V. Bieliausko praneši-

Nukelta į 2 puslapį

Lietuvos trispalvę jaunimas neša Kauno Laisvės alėja.

ALB KRAŠTO TARYBOS REZOLIUCIJOS

Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Taryba savo XXI sesijoje, įvykusioje Adelaidėje, Lietuvių namuose 1988 m. gruodžio mėn. 29, 30 ir 31 dienomis: -

1. Sveikina Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdį, Lietuvos Laisvės Lygą, Lietuvos Kultūros Fondą, Lietuvos sportininkus ir visus brolius ir seses Tėvynėje. Mes didžiuojamės Jūsų patvarumu ir ištikimybe savo tautai kovoje už žmogaus teises ir Lietuvos laisvę. Reiškiamė Australijos lietuvių solidarumą ir pažadą remti Jūsų pastangas.

2. Tvirtai tikėdami, kad vieningos ir nepaliaujamos lietuvių tautos pastangos atstatys nepriklausomybę Lietuvai, raginame Australijos lietuvius visais galimais būdais padėti savo tautiečiams Lietuvoje ir įsijungti į Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės atstatymo talką, o taip pat garsinti Lietuvos reikalus ir kelti viešumon okupanto daromas skriaudas mūsų tautai.

3. Taryba prašo visus lietuvius ir lietuviškas organizacijas veikti ir sugyventi vienybėje ir santaikoje.

4. Taryba, svarsčiusi Australijos naujai priimtą karo nusikaltimų įstatymą ir priimdama dėmesin opoziciją iš australų atsargos karių ir teisininkų organizacijų, žymios dalies parlamentarų ir Australijos gyventojų, Rytų Europos etninių grupių, paveda naujai išrinktai ALB Krašto valdybai remti šio įstatymo teisėtumo patikri-

nimą aukščiausiam Australijos teismui.

5. Taryba pritaria 1988 m. gruodžio 30 d. Mokytojų konferencijos nutarimams: -

ALB Krašto valdyba ir toliau šauktų Mokytojų konferencijas Lietuvių Dienų metu.

Prašyti Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos paskirti nors vieneriems metams stipendiją studentui pagilinti lietuvių kalbos žinias Illinois universitete, lietuvių kalbos katedroje.

Atgaivinti ALB Statute numatytas Kultūros ir švietimo tarybas, kurios rūpintųsi švietimo reikalais ir jų išlaidomis, palaikytų ryšius su PLB Švietimo taryba.

6. Taryba nuoširdžiai sveikina: Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybą, Vyriausią Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą, Lietuvos diplomatinę šefą, Lietuvos kardinolą JE Vincentą Sladkevičių, išeivijos lietuvių vyskupą JE Paulių Baltakį OFM, Adelaidės arkivyskupą JE Leonardą Faulkner, Australijos ministrą pirmininką Mr. R. Hawke, opozicijos vadą Mr. J. Howard, National partijos lyderį Mr. Sinclair, Australijos demokratų partijos lyderę Ms. J. Haines, Pietų Australijos premjerą Mr. John Bannan ir naują R.S.L. vadą brigadier Garland.

A. P. Šimkus
Australijos Lietuvių Bendruomenės
Tarybos pirmininkas

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos pirmininkas dr. V. Bieliauskas Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Tarybos suvažiavimo metu įteikė padėkos laiškus už įdėtą darbą ir pasišventimą Australijos Lietuvių Bendruomenės veikloje sekantiems asmenims:

Adelaidėje -

Vladui Statnickui, Elenai Varnienei, Vytautui Opulskiui, Bronei Vabolienai, Stepui Gusčiai, Petriui Andriajai-čiui.

Brisbanėje -

Juozui Luckui, Kazimierui Bagdonui, Canberroje -

A. Balsiui.

Geelonge -

Inai Šimaitienei, Algirdui Jomantui, Cilei Vaičekauskienei.

Hobarte -

Elenai Paškevičienei, Stasiui Domkui, Stepui Augustavičiui.

Melbourne -

Danai Levickienei, dr. Jonui Kuncai, Brigitai Karazižienei, Algiui Karazi-jai, Petriui Kružui, Loretai Čižauskai-tei, Albertui Zubrui.

Perthe -

Petriui Čekanauskui, Viktorui Skrolui, Marijai Stankevičienei.

Sydnejuje -

dr. Aleksandrui Mauragiui, Broniui Geniui, Jonui Zinkui, Birutei Aleknai-tei, Alfai Savickienei, Stasiui Skoru-liui, Laurence Cox.

Atkelia iš 1 puslapio

mo, patirta, kad naujai išrinkta Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba, prieš pusmetį Seimo metu Kanadoje, dar iki šiol neturi savo patalpų, visą korespondenciją prašo siųsti jo asmeninio adresu: 2968 Campton Road, Cincinnati, Ohio USA 45251. Šiuo metu Pasaulio Lietuvių Bendruomenės išdas tuščias, vykdomas lėšų telkimo vaju, kuriam pasibaigus tikimasi veiklos suaktyvėjimo. Dr. V. Bieliauskas išsamiai pasidalino savo išpuodžiais ir nuomone apie išvyką į Lietuvą, kur jam teko dalyvauti Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Seimo rinkiminiame suvažiavime Vilniuje. Asmeninių pokalbių metu su Persitvarkymo Sąjūdžio, "Tėviškės" draugijos, Lietuvos Laisvės Lygos, ir Fondo vadovais, išsiaiškinta mums ir jiems rūpimi klausimai. Dr. V. Bieliauskas pakartotinai priminė, kad Lietuva dar yra okupuotas kraštas. Keli laisvės prošvaistės spinduliai dar nėra laisvė, gali vėl viskas grįžti į seną padėtį, kuo remiantis kvietė kol kas dar nedaryti jokių konkrečių veiksmų, kurie gali tik pakenkti Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžiui ir Laisvės Lygai. Pasaulio Lietuvių Bendruomenė žada ateityje iširti visas bendravimo su Lietuva galimybes, apie ką tuoj pat bus informuojami visi laisvajame pasaulyje gyvenantys lietuviai. Kvietė būti tolerantiškais, nuoširdžiais, ištisiesiančiais pagalbos ranką atvykstantiems savo broliams ir sesėms. Nepagrįstų įtarinėjimų, neapykantos, demonstratyvaus ignoravimo laikai praėjo ir kvietė dėti pastangas, kad visa tai vėl negrįžtų.

Po dr. V. Bieliausko pranešimo sekė svečio iš Lietuvos, Persitvarkymo Sąjūdžio nario, Lietuvos Žemės ūkio Akademijos prorektorius Stanislovas Kašio sveikinimas. Tai galima sakyti buvo istorinis įvykis Australijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos suvažiavime – atgimstanti Lietuva ir jos Sąjūdis atsiuntė savo atstovą gyvu žodžiu perduoti sveikinimus ir linkėjimus, prieš virš keturias dešimtis metų palikusiems tėvynei ir tiems, kurie gimė, užaugo taip toli nuo tėvų gimtinės. Stanislovas Kašio žodžiai ilgam liks visų mūsų žilagalvių ir jaunimo atmintyje ir širdyse. Pajutome didelį tautinės vienybės jausmą, pasididžiavimą būti garbinga, nepamiršta savosios tautos dalimi. "Lietuvoje vyksta Atgimimas. Jei būsim vieningi, šventai tikri, atgausime savo Tautai nepriklausomybę." Šiais žodžiais Stanislovas Kašys baigė sveikinimą suvažiavimui. Visus savo jausmus, pritarimą ir nuoširdžiausią padėką išreiškėme karštais plojimais, kurie tęsėsi iki rankos paskauda. Kone visų veldais riedėjo ašaros.

PRANEŠIMAI

Buvusios Krašto valdybos veiklos pranešimas kiekvienam suvažiavimo dalyviui buvo išdalintas raštu. Pranešime pirmininkė Dana Baltutienė papunkčiui išvardino visus valdybos dviejų metų laikotarpyje atliktus darbus.

Krašto valdyba glaudžiai bendradarbiavo su Apylinkių valdybomis, Seniūnijomis laiškais, per spaudą, radiją ir aplankant asmeniškai. Užmegztį ryšiai su estų, latvių ir ukrainiečių bendruomenėmis.

Be pirmininkės asmeninių apsilankymų beveik visose mūsų kolonijose, o kai kuriose ir po keletą kartų. Lankytasi ir turėta pasitarimų su kitų kraštų Lietuvių Bendruomenių vadovais "Mūsų Pastogė" Nr.1-2 1989.1.16 pusi.2

Australijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos pirmininkas A. P. Šimkus

vais 1987 metais Romoje ir 1988 metais Toronte Seimo, Kultūros Kongreso metu. Narė kultūros ir švietimo reikalams Aldona Butkutė 1987 metais gegužės mėnesį lankėsi JAV ir su Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba tarėsi dėl VI Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso bei kultūrinių renginių Kanadoje. Ištyrė mūsų teatrų galimybes su gastrolėmis lankytis kituose kraštuose. Daugeli kartų buvo praversti pasitarimai su Baltų Taryba dėl tariamų karo nusikaltėlių įstatymo pakeitimų.

Krašto valdybos iniciatyva buvo iš JAV iškvieštas advokatas P. Žumbakis pasitarimams su Australijos Senato komitetu. Krašto valdybos narys teisininkas Andrius Vaitiekūnas kartu su Viktorijos Pavergtų Tautų grupės atstovais vedė pasitarimus su parlamentais ir pristatė jiems Bendruomenės reikalavimus, liečiančius karo nusikaltėlių įstatymą. Kada 1987 metais Australijoje lankėsi Pasaulio Lietuvių Bendruomenės vicepirmininkė švietimo reikalams B. Jasaitienė, Krašto valdyba tarėsi dėl pagalbinių švietimo priemonių ir vadovėlių savaitgalio mokykloms. Krašto valdybos pastangomis surinktos žinios Lietuviškų organizacijų žinynei, kuri valdybos pavedimu išleido Lietuvių Informacijos Biuras.

Geroje nuotaikoje baigusi Krašto valdybos sekretorės darbą Alisa Baltrukonienė.

Bendruomenės ateities vadovams, Melbourne 1987 metų rugpjūčio mėnesio 8 - 9 dienomis praversti kursai. Pravestas platus vaju Apylinkėse ir Seniūnijose surinkti eksponatai Australijos valstybiniam muziejui, susijusius su lietuvių kultūra ir lietuvių iškūrimo metais Australijoje. Visa tai perduota Australijos valstybiniam muziejui Canberroje.

Paruošti Bendruomenės Statuto pakeitimo ir Bendruomenės inkorporavimo projektai.

ravimo projektai.

Krašto valdybos politinė veikla buvo svarbi ir atsakinga. Šiam darbui vadovavo Jurgis Rubas, talkinant visiems valdybos nariams.

Žmogaus teisių ir Lietuvos nepriklausomybės klausimais darbavosi pirmininkė D. Baltutienė, šioje srityje ji palaikė asmeninius kontaktus su Australijos politikais, korespondentais daug nuveikdama šiame taip svarbiame darbe. Krašto valdyba per savo veiklos laikotarpį yra gavusi 448 laiškus ir 384 išsiuntusi.

D. Baltutienė suvažiavimui pristatė buvusį valdybos išdininą Andrių Vaitiekūną, kuriam yra paskirta Eugenijaus Kriaučeliūno 1000 JAV dolerių premija, kaip veikliausiam jaunuoliui Australijoje. A. Vaitiekūnas 27 metų advokatas, buvęs Australijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininko ir išdininco pareigose, Apylinkės valdybos narys, sekretorius. Šiuo metu skautų akademikų Melbourne skyriaus pirmininkas ir Viktorijos Pavergtų Tautų komiteto vicepirmininkas. A. Vaitiekūnas priimdamas premiją pareiškė, kad gautus premijos pinigus skirs jaunimo veiklai.

A. Vaitiekūnas

Krašto valdybos pranešimą papildė J. Rubas, kalbėdamas apie politinę veiklą.

Krašto Garbės Teismo pranešimą perskaitė V. Ališauskas.

Krašto valdybos finansinės veiklos ataskaitinį pranešimą padarė Krašto kontrolės - komisijos pirmininkas V. Ališauskas.

Fondo veiklos pranešimą raštu, perskaitė V. Ališauskas.

Australijos Lietuvių Spaudos Sąjungos pirmininkas V. Patašius, savo pranešime iškėlė Spaudos Sąjungos finansinio stovio sunkumus, pabrangus pašto ir spausdinimo kainoms.

"Mūsų Pastogės" redaktorius V. Augustinavičius savo pranešime kreipėsi į Apylinkės valdybas ir Seniūnijas prašydamas neapkrauti spaudos padėkomis ir korespondencijomis, kuriose rašoma apie neesminius minėjimų ir kitokių renginių momentus, kaip ilgai aprašymai, kiek kokiame minėjime ar kitame renginyje buvo suvalgyta pyragaičių, kas kepė tortus ar pyragus, kiek minėjime išgerta kavos. Visiems suvažiavimo nariams buvo išdalintos anketos su "Mūsų Pastogės" darba liečiančiais klausimais, kurios dalyvių buvo užpildytos ir gražintos.

Lietuvių Informacijos Biuro pranešimą padarė V. Baltutis.

Apie Australijos Baltų Tarybos veiklą pranešimą padarė L. Cox.

DISKUSIJOS DĖL PRANEŠIMŲ

Diskusijose dėl buvusios Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos veiklos, keletas atstovų pareiškė kritines pastabas, kurios daugumo-

je lieté tariamų karo nusikaltėlių įstatymo klausimus.

Pateikęs balsavimui, buvusios valdybos veikla ir išdo ataskaita priimta ir patvirtinta.

Tokie svarbesnieji pirmosios suvažiavimo dienos posėdžio darbai.

Antrosios dienos suvažiavimui pirmininkavo V. Neverauskas.

V. Neverauskas

Šeštojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso ruošos komiteto finansinės atsiskaitomybės pranešimą padarė H. Antanaitis, kuris buvo šio komiteto pirmininkas.

Australijos Lietuvių Sąjungos veiklos pranešimą perskaitė P. Kružas.

Australijos Lietuvių Fizinio Auklėjimo Sąjungos ir III Pasaulio Lietuvių Sporto žaidynių organizacinio komiteto pirmininkas J. Jonavičius, nežiūrint, kad tuo metu vyko įvairūs sportiniai renginiai, asmeniškai pats atvyko suvažiavimui ir padarė platų ir išsamų pranešimą.

Paskutiniuoju antrosios dienos pranešimu buvo dr. G. Kazokienės pranešimas apie Tasmanijos Universiteto Unijos Lietuvių Studijų Draugijos veiklą.

Pasibaigus visiems pranešimams, vyko diskusijos, pasisakymai, klausimai, į kuriuos atsakė tie kuriems šie klausimai buvo skirti. Pageldauta, kad buvęs Šeštojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso komitetas spaudoje paskelbtų surinktų aukų apyskaitą. Į vieno suvažiavimo atstovo pareikštą pastabą, kad po kongreso jaunimas nedalyvauja Bendruomeninėje veikloje, išsamiai atsakė Australijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkas Petras Kružas išvardindamas jaunimo jau nuveiktus ir pastoviai aktyvėjančius darbus. Visi suvažiavimo atstovai, po šio pranešimo liko dėkingi ir pilni pasididžiavimo tokiu aktyviu ir tautiškai sąmoningu mūsų lietuviškuoju Australijos jaunimu. Pirmą kartą išgirdome kiek daug lietuvių nuveikta politinėje, kultūrinėje veikloje Tasmanijos Universitete. Taip esama dėka keletos pasišventėlių, ypatingai dr. Genovaitės Kazokienės, kuri tame pačiame universitete tęsia studijas.

Bendruomenės inkorporavimo klausimas suvažiavime pateikiamas jau antrą kartą. Šio projekto pagrindines mintis suvažiavimui pateikė V. Neverauskas. Daug kalbėta, daug patelkta pasiūlymų, bet progreso - nutarimo, kuris būtų patvirtintas balsavimu šiuo klausimu nėra. Bendruomenės inkorporavimo klausimas ir toliau paliktas svarstymui, naujų projektų ruošimui jau sekančiai Krašto valdybai. Stebint suvažiavimo atstovų nuomones, matėsi, kad didžioji dauguma Bendruomenės inkorporavimui nepritaria.

Nukelta į 5 pusi.

ADELAIDĖJE LIETUVIŲ DIENOSE ADELAIDĖJE

TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĖ

Praėjusių metų paskutinįją savaitę Adelaidėje atšventėme penkiolikta-
sias Australijos Lietuvių Dienas,
kurios praėjo iškilmingoje nuotakoje.

Tarp visos eilės jau nusistovėjusių
renginių, buvo pravesta ir Tautinių
Šokių šventė.

Lietuvių tautiniai šokiai susiforma-
vo amžių savaratoje, kaip lietuvių
gyvenimo būdo išraiška. Juose ryšku
charakteringieji tautos būdo bruožai,
temperamentas, papročiai ir sociali-
niai santykiai. Šokių buvo išreiškiami
aplinkoje vykstantys darbai ir kitokie
kasdieninio gyvenimo reiškiniai. Tau-
tiniuose šokiuose ryšku ir senosios
lietuvių religijos elementai.

Gyvenime niekas nestovi vietoje.
Nuolatos vyksta (vairūs pasikeitimai).
Keitėsi ir šokami liaudies šokiai.
Tačiau besikeisdami jie išlaikė ir
senąsias šokio formas, patrauklumą, ir
šių dienų jaunimo su malonumu
šokami. Tautiniai šokiai yra patrauk-
lūs ir tinka tik juos sukūrusiai tautai.
Kitose tautose jie neprigija, joms
svetimi ne tik savo judesiais ir
išraiška, bet ir dvasia.

Tautinių šokių renesansas prasidėjo
Nepriklausomoje Lietuvoje. Buvo
patrausti jau gerokai primiršti ir tik
retais, retais atvejais šokami šokiai.
Dauguma jų buvo "restauruoti" arba
sukurti nauji. Jie buvo "pernešti" iš
išeišvija ir čia prigijo. Dabar būtų
sunku išsivaizduoti, kaip mes galėtumėm
apsėsti be tautinių šokių grupių,
kurios yra beveik vieninteliai jaunimo
sambūrai, kuriuose jaunimas ilgai
išsilaiko be pašalinio tėvų pastūmėji-
mo. Įsijungdamas į mūsų (vairiausių
minėjimus ir švenčių programas,
jaunimas pagauna tautinį pulsą ir
lietuviybę jam tampa aiškesne, pras-
mingesne.

Tautinių šokių šventė įvyko 1988
metų gruodžio 30 dieną (prastame
"Apolo" stadione, į kurį sugužėjo ke-
liantai mūsų "žalių" jaunimo, susi-
būrusio į vienuolika šokių grupių:
Jaunųjų grupė "Audėjėlė" iš Canberros
su vadove A. Stepaniene, senjorų
grupė vadovaujama V. Howe, Mel-
bourn vaikų šokių grupė "Gintarė-
liai" vadovaujami D. Antanaitienės,
jaunimo grupė "Gintaras" vadovauja-
ma taip pat D. Antanaitienės, jaunių
grupė "Malūnėlis" vadovaujama B.
Karaziūnienės, Sydney jaunių šokių
grupė "Sūkurys" vadovaujama M.
Coxaitės, senjorų grupė vadovaujama
J. Bireto, Adelaidės bendr. savaitgalio
mokyklos vaikų grupė vadovaujama E.
Page - Hanfij, Šv. Kazimiero savait-
galio mokyklos vaikų grupė vadovau-
jama A. Baltutytės, jaunimo grupė
"Žilvinas" vadovaujama B. Sabeckio,
senjorų grupė su vadove B. Lapšienė.
Programos koordinatorius V. Vencius.
Muzika M. Dumčiuvienės. Daina
pritarė Adelaidės moterų oktetas
vadovaujamas G. Vasiliausienės.
Veteranų choreografė B. Lapšienė.

Šokių šventė pritraukia buvo pada-
linta į dvi dalis. Šventę pradėjo
"Audėjėlė", kurią atliko penkos
pačios skaitlingiausios grupės. Žiūro-
vų jos buvo sutiktos triukšmingais
plojimais. Tokių pačių būdu buvo
atsidėkoti ir už grakščiai atliktą šokį.

Daug linksmybės ir žavesio sukėlė
vaikučių pašoktas "Suktinis". Ypatin-
gu šokio originalumu pasižymėjo patys
mažiausieji šventės atlikėjai. Vie-
niems sekėsi geriau, kitiems ne taip
gerai, bet nei vienas nepasimetė ir "iš-
rikiuotės" nelisėjo, išesėję šokį iki
galo, ten kur buvo nusišokę, šoki atlikę
savaip, o vienok nuostabiai žaviai.

"Lenciūgėl" šoka A. Baltutytė,
B. Sabeckis ir D. Baltutytė.

Stadionas griaudė nuo tikrai už-
tarnautų aplodismentų ir iki ašarų
kutenančio juoko. Didelė padėka
priklauso vaikų grupių vadovėms,
turėjusioms dieviškos kantrybės iš šio
skruzdėlyno sukurti meninius viene-
tus. Tikriausiai šie jauni šokėjai ilgai
atsimins pirmą jų bandymą tautiniame
šokyje ir dar ne kartą pamatysime juos
šokių šventėse ir ateityje.

Sekė visa eilė matytų ir dar
nematytų šokių. Pirmoje programos
dalyje buvo sušokta dešimtis šokių:
"Audėjėlė", "Suktinis", "Abruselis",
"Landytinis", "Jovaro tiltas", "Jau-
nystės šokis", "Kepurinė", "Vakaruš-
kos", "Malūnas", "Kalvelis". Jaunys-
tės šokį" pašoko jauniasieji šokėjai.

Po pertraukos vėl dešimtis šokių. Jų
tarpe gal ne visiems matyti melbour-
niškių sušoktas "Džiūkiškas kadrius"
ir adelaidskių "Ketvirtainis". Liku-
sius "Subatėlę", "Sustą", "Linėlį",
"Gyvatarą", "Karklai", "Blezinginį
Jonkeli", "Aušrelę" ir "Aštuonytį"
pašoko jungtinės grupės. Laikas būtų
gaštinamas veltui, bandant kritikuoti
ar vertinti atskirus šokius ar šokėjus.
Eilinį žiūrovą jaudino didelis būrys
mūsų jaunimo, užtvindžiusio stadioną,
sušvytėjusio spalvinga tautine apran-
ga, ištraukusio į tautinio šokio
verpetus, jaunystę ir džiausmą spin-
dinčiais veidais. Sukosi, nardė ir
skriejo poros ir pavieniai šokėjai.
Nespėjo visus akys aprėpti, šiuo
jaunystės potvyniu atsigręžti. Į šoki
įsijungė ne tik jaunimas ir vaikučiai.
Jiems talkino ir tėveliai. Ana, į aukštį
nusidavęs Paulius galantiškai šoka su
savo mama, šokyje dalyvauja visa
šeima. Kitur matai adelaidskes senjo-
res, kurių ne viena jau močiutė. Bet
nežiūrint amžiaus skirtumo visus
jungė šokio džiaugsmas.

Scenoje keitėsi šokiai ir šokėjai,
sutinkami ir palydimi muzikos, o kai
kada ir dainos. Kaito dainai ir širdys.
Nepastebėjome kaip prabėgo tos
kelios valandos, o atrodė, galėjome
dar žiūrėti ir žiūrėti. Deja, kas turi
pradžią - turi ir pabaigą. Baigėsi ir
šokių šventė. Negausi mūsų bendro-
menė, negausus būrys šokėjų, bet
didelis vadovų ir šokėjų pasišventi-
mas, paskyrusių daugelį dienų ir
valandų, kad galėtų su goriau
pasiruošti šokių šventei, pateisino jų
triūsą su kaupu. Esame nuoširdžiai
dėkingi visiems už tą nepamirštamą
vakarą.

"Tautinio šokio judesys, tėvyne mums
gyva esi!"
B. Straukas

LITERATŪROS, DAINOS IR TAUTOSAKOS VAKARAS

Šis vakaras vyko gražioje Scott
Theatre salėje gruodžio 26 dieną,
Lietuvių Dienų išvakarėse. Kadangi
dalis svečių iš kitų valstijų dar
nebuvo suvažiuavę, ar buvo dar
pakelyje į Adelaidę, lankytojų nesu-
rinko tiek, kiek vėliau teko matyti
kituose renginiuose.

Programa plati, (vairi, gerai suor-
ganizuota ir paruošta. Mūsų rašytojų
ir poetų pasisakymai palvairinti
dainomis, muzika ir šokiais. Kiekvie-
nas klausytojas ir žiūrovas galėjo rasti
tai kas labiau mėgiama ar patinka.
Nuobodžiauti tikrai neteko. Nepa-
prastai vykusiai ir skoningai A. ir P.
Dundų paruoštos dekoracijos džiugino
akį, ir dideli dalimi dvasidėjo prie
malonaus vakaro įspūdžio.

Vakarą atidarė literatūrinės pro-
gramos dalies rengėja B. Mockūnienė.
Programos pranešėja dr. V. Bardaus-
kaitė pristatė kiekvieną programos
dalį ir dalyvių trumpai papasakodama
apie kiekvieno nueitą kūrybinį kelią.

B. Mockūnienė

Pirmuoju buvo pristatytas visų lauktas
buvęs politinis kalinys iš Lietuvos dr.
A. Statkevičius. Savo įžangine kalba
ir patriotinėmis eilėmis maloniai
nuteikė klausytojus visam vakarui.
Lidija Šimkutė paskaitė savo daugiau
subjektyvių, egocentriškų eilėraščių,
visai skirtingų forma ir tematika nuo
mūsų (prastinės populiarios poezijos.
Ir štai, turbūt, pirmą kartą už Pertho
ribų pasirodė Pertho vyrų sekstetas
paruoštas V. Skrollo, akompanuojant
kunigui dr. A. Savickiui. Sekstetui gal
dar gerokai trūkstą patirties, susidai-
navimo, bet pulku, kad ir tokioje
mažoje bendruomenėje, kaip Perthas
žmonės dirba, neapleidžia lietuviškos
dainos. Sekstetas padainavo keturias
daines. Sekančiame programos nume-
ryje B. Mockūnienė paskaitė ištrauką
iš savo apysakos "Išprievartautas
gyvenimas". Įdomu, kad ir po 45 metų
išeišvijoje, sunkus apsisprendimas pasi-
traukti ar likti Lietuvoje anks karo
metais, vis dar neišblėsta mūsų
pasamoneje. Autorė, ši klaukaus
apsisprendimo momentą mums perda-
vė vykusiai, įtikinamai, sukeldama
neišdildomų prisiminimų. Du Juozo
Mikšto eilėraščių pulkiai padeklama-
vo Sietynas Kubilius. Ypatinai įsimi-
nė "Iganalinos smilgal..." Gražina
Zigaitytė - Hurba savo kabaretinio
pobūdžio dainelėmis tarsį nutraukė
liūdniesnių minčių giją, privertė nuo-
taikas praskaidrėti. V. Marcinkonytės
ištrauka iš jos rašomo romano "Vilnius
priklauso man" taip pat buvo gyveni-
miškų temų, nesusieta su patriotinė-
mis emocijomis. Adelaidės moterų

kvintetas "Nemuno dukros" vadovau-
jamas S. Pusdešienės, akompanuojant
M. Dumčiuvienę, užbaigė pirmąją
vakaro dalį padainuodamas tris dai-
nas. Kaip visuomet - geras atlikimas,
moterų laikysena scenoje maloni,
dvelkianti šiluma ir meile dainai.

Antroji dalis prasidėjo Avos Sau-
dargienės tragikomišku apsakymu
"Juoda duona", o ji tikrai dinamiskai
perskaitė aktorius N. Skidzevičius.
Ak, juk ir pailgdavome tos juodos
duonos pirmaisiais išeišvijos metais
Australijoje! Galia, kad nei A.
Saudargienė, nei J. Janavičius, kurio
poeziją paskaitė S. Kubilius, patys
negalėjo dalyvauti šiame vakare.
Publika mėgsta matyti autorius sce-
noje, nors jų nueitas kelias bei
pasiekimai ir buvo perduoti praneše-
jos.

Visos programos kulminacinis taš-
kas, turbūt, būtų S. Eimučio vadovau-
jamo Melbourne kanklių ansamblio
pasirodymas, dalyvaujant solistams B.
Staigaitienei ir V. Daniui. Kankles
taip retai girdime Australijoje, o čia
štai turėjome malonumo matyti ir
girdėti tokį pulkų ansamblį, profesio-
nalų, su gerais solistais, atliekntį taip
mėgiamas liaudies dainas ištišoje
pyneje. Ansamblis, jo vadovas ir
solistai gali didžiulius savo darbo
rezultatus! Muzikinę šio vakaro
programos dalį rengė J. Vaboliene,
ačiū jai, kad sugebėjo ši ansamblį
"atvilioti" į Adelaidę. Vėl girdėjome
žiupsnelį prozos. V. Janulis skaitė
ištrauką iš savo novelės "Sutartinė",
kurioje vaizduojama nutautėjimo ir
sugrįžimo prie savo "šaknų" epizodas.
Aktualu - tik persilaužimas lyg ir per
greitai įvyko. Toliau programoje V.
Baltutis prajuokino klausytojus savo
feljetonu "Filosofija". Pulkus skaity-
mas ir visiems taip gerai pažįstama
naminų "karų" tema rado linksma
atgarsį klausytojų tarpe.

Programa baigėsi Adelaidės Lietu-
vių Moterų Dainos ir Šokio ansamblio
vadovaujamo G. Vasiliausienės pasi-
rodytu. Ansamblis jau daug kartų
teikė malonumą mums Adelaidėje ir
lietuviams kitose valstijose. Šiame
vakare matėme ir girdėjome ne tik
daines ir šokius, bet ir truputėlį
tautosakos. Gražūs lėtesni šokiai,
lietuvių liaudies dainos, atlikti su
melle ir šypsena, tikėkime dar ilgą
laiką puos (vairius renginius.

J. Vaboliene

Vakarą uždarė Lietuvių Dienų
komiteto pirmininkė J. Vaboliene,
padėkodama visiems programos daly-
viams ir svečiams, pasidžiaugdama
gražia Lietuvių Dienų pradžia. Pa-
baigoje, scenoje susirinkę visi progra-
mos atlikėjai ir salėje esantys
sudainavome "Leiskit į tėvynę..."
Tiesą pasakius, aš pati dainuoti
negalėjau. Man ši daina taip "suspa-
džia širdį", kad gerklė nebeklauso.
V. V.

I Čičinsko puikų dvara.
Nuo Mitriūnų ir Lenčių
Suvažlavę, duoda garą
Daug bajorų, daug svečių...

Ištari Čičinsko vardą ir atmintyje iškyla visa Maironio legenda: niekšas, išsigimėlis, turtuolis bajoras paskandinęs savo mylimąją, sudeginęs miestelį, nušovęs kleboną, išdavęs tėvynę, pagaliau susilaukia didžios Dievo baismės: viduržiemėje jį nutrenkia perkūnas, jo dvarą nugramzdina į kiaurąsias, o žemė laidojamą nedorėlio kūną laukan išmeta.

Tačiau Sydnejaus lietuvių teatras "Atžala" parodė visai kitokią Čičinską, 1988 metų gruodžio 11 dieną Sydnejaus Lietuvių klube pastatydamas Kosto Ostrausko keturių paveikslų dramą "Čičinskas". Beje, prieš aštuonerius metus "Atžala" jau buvo stačiusi šį K. Ostrausko veikalą, bet kito režisieriaus rankose, kito sąstato atliktais, spektaklis tapo vėl visai naujas.

K. Ostrausko "Čičinskas" tai jau prieš du šimtus metų mirusio Čičinsko dvasia ar vaiduoklis, negalįs išsivaduoti iš legendos jam primestų bruožų bei veiksmų atminimų. Juk jis tebuvo menkas bajorėlis, nepasižymėjęs, ramiai savo lovoje numiręs. O kai seime žioptelėjo "veto", tai irgi nebuvo nei pirmas nei paskutinis: leptelėjo tai, "kas kitiems kabojo ant liežuviu".

Spektaklio programoje pacituota paties autoriaus įžanga: "1865 metais generalgubernatorių Muravjovą pasiekė žinios, jog Upytės bažnyčios rūsyje laikomas nepalaidotas lavonas ir, kad apie jį sklindančios keistos: šnekos. Muravjovas pareikalavo tikslėsių žinių. Lavoną apžiūrėti pasiųstas pulkininkas Sobolevskis. Tasai lavonas, esą, buvęs bajoras Sicinskis, žmonių pramintas Čičinsku."

Iš karsto išlipęs lavonas sukelia žadą atimantį siaubą. O Čičinskui, svečius begądinant, pasidaro dar skaudesnis kontrastas tarp jo buvusios realybės ir kitų apie jį sukurto garso. Žiūrovams šis kontrastas išryškintas trečiu dramos paveikslu, kuris iš bažnyčios nukeliamas į pakeles karčiamą, į prieš du šimtus metų buvusį laikotarpį, kada gyveno tikrasis Čičinskas. Iš tolimos Varšuvos namo grįždamas nuskurdęs bajorėlis stabteli valandėlę karčiame, kad susiltų, išgertų puodynėlę pieno, nes nei maistui, nei nakvynei jis pinigų neturi. O čia jį apiplėšia, žiemą iš kailinių išmauna, pusnuogi išvaro. Bet plėšikams nedaug iš jo naudos: jo mašnoj vos trys grašiai, o ryšulėlyje tik skarmalai... Toks buvo tikrasis Čičinskas. Paskutiniame paveiksle, pagaliau nusikratęs ir svečių ir zakristijono, Čičinskas ilgisi galutinai atsikratyti nelemtos šlovės, nors tas atsikratymas jam reiškia visko praradimą, nes, kai "dingsta tavo vardas, tuščia vieta lieki. Tartum nebūta." Lenda jis pats atgal į grabą, susiriečia ir tik maldauja: "Neužmirškite užmiršti."

Didelės padėkos nusipelnė "Atžala" puikiai pastačiusi šį subtilų ir nelengvą veikalą. Dramos režisierius Julius Dambrauskas nepabijojė dvigubos naštos: režisuoti ir pačiam vaidinti pagrindinę rolę. Jis sukūrė įspūdingą ir įtikinantinį Čičinską: beveik gąsdino jo vaiduokliškas sustingimas, gailstį kėlė jo bravūra pridengtas liūdesys, netikėtai prajuokino sumaniai įvesti komiški momentai. Juozas Maksvytis puikiai vaidino didelę Zakristijono ir Karčemininko rolę. Ne tik lėti judesiai, ištisai išlaikytas gergždžiantis balsas, bet ir savotiškas galvos pakreipimas, veido išraiška įtikinamai vaizdavo seną kaimietį, per ilgą gyvenimą išmokusį kur nereikia nesiginčyti, bet viską

Nuotraukoje iš kairės: Vytautas Dambrauskas – šviesų efektai, Henrika Šlėteris – dekoracijos, Juozas Maksvytis – Zakristijonas, Julius Dambrauskas – veikalo režisierius ir Čičinsko rolės atlikėjas, Onutė Maksvytienė – Pana, Vytautas Bukevičius – Pulkininkas, Aldona Butkutė – Krašto valdybos narė kultūros reikalams, Leeka Kraucevičiūtė – Gruzdeff – grimas, Viltis Kružienė – Melbourne "Aušros" atstovė ir Irena Dudaitienė – veikalo vedėja.

tis vaiduoklišką nuotaką didžiulis voratinklis. Tą pačią nuotaką ryškino ir V. Ankauskas kontroliuojami garsai: laidotuviškas vargonų gaudesys, ilgai nevarstytų rūsių durų gurgždėjimas, požemį pasiekęs perkūno trenksmas. Paminėtini D. Binkienės ir N. Bau-

erienės rūpestingai paruošti drabužiai, efektingas dailininkės L. Kraucevičiūtės – Gruzdeff grimas.

Ačiū "Atžalai" už dar vieną įspūdingą spektaklį!

Elena Jonaitienė

KARIUOMENĖS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

Lietuvos Kariuomenės 70 metų sukakties šventės minėjimas Perthe įvyko lapkričio 20 dieną. Minėjimas prasidėjo lietuviškomis pamaldomis St. Francis lietuvių parapijos bažnyčioje. Kunigas dr. A. Savickis Šv. Mišias paaugojo kare žuvusiems kariams. Kunigas pabrėžė, kad lietuvių kariai atliko didelį ir svarbų darbą kovoje prieš bolševizmą ir nacizmą. Tą dieną bažnyčioje pamaldoms susirinko ypatingai daug tautiečių ir svečių.

Tuoju po pamaldų, visi buvo pakviesti į lietuvių namus, kur laukė ramovėnų šeimininkės, paruošusios visiems bendrus pietus. Po pietų buvo tęsiamas Kariuomenės dienos minėjimas. Įžanginį žodį tarė Ramovės skyriaus valdybos pirmininkas Balys Steckis kartu pristatydamas kviestus svečius Mr. ir Mrs. Halligan. Buvo paskelbta, kad artėja veterano J. Petrukėno gimtadienis, visi jubilijai sudainavo "Ilgiausių metų..." Pojimai buvo pagerbti savanoriai – kūrėjai A. Klimaitis ir A. Eimas.

Šventės dienai pritaikytą paskaitą paskaitė A. Statkus, prisimindamas Lietuvos Kariuomenės atkūrimo laikus, jos drąsius žygius, laimėjimus ir nepasisekimus. Buvo kalbėta apie da-

bartinius politinius įvykius Lietuvoje, išreiškė viltį, kad gal bus diena, kai Lietuvos kariuomenė vėl taps atkurta.

Po to kalbėjo Mrs. Patt Halligan apie Sovietų Sąjungą, Lietuvą ir kitus Pabaltijo kraštus. Toliau kalbėjo jaunas ir energingas lietuvis daug besidarbuojantis įvairiose lietuviškos darbuose P. Čekanauskas, kuris ragino visus kovoti, kad Australijoje nebūtų įleisti rusų "žvejų" laivai.

Australijos Lietuvių Bendruomenės Sąjungos vardu ramovėnus pasveikino Sąjungos pirmininkas E. Stankevičius. Tylos minute pagerbti žuvusieji ir mirusieji ramovėnai. Po to pagerbus vėliavas, minėjimas užbaigtas giedant Tautos Himną.

Meninę minėjimo dalį atliko Gintaras Radzivanas, perskaitęs eilėraštį apie partizanus, o A. Malinauskas paskaitė eilėraštį "Aš kaltas". Neditelis vyrų choras, vadovaujamas V. Skrolio, padainavo keletą dainų.

Meninei programai pasibaigus, buvo traukiama loterija, po kurios vakaro vedantysis P. Jaudegis padėjo visiems dalyvavusiems už apsilankymą, šeimininkėms už vaišes. Pabaigoje pasivaikštinus kavute visi išsiskirstė.

Balys Steckis

Nuotraukoje iš kairės: Vytautas Bukevičius (Pulkininkas), Juozas Maksvytis (Zakristijonas) ir Julius Dambrauskas (Čičinskas).

Didžioji dramos dalis vyksta Upytės bažnyčios rūsyje, kurios sienos įdubime paremtas stovi sustingęs Čičinsko lavonas. Prieš pulkininko vizitą zakristijonas į rūšį partempia Čičinsko karstą, kurį prieš dešimt metų buvo "pasikolines" kaip spintą. Beraščio žmogaus paprastume jis numirėlio nebijo, jį "šviesybė" vadindamas, zakristijonas su juo šnekasi kaip su gyvu. O Čičinskas turi progos paklašinėti, kas dedasi gyvųjų pasaulyje ir kokie nauji gandai vėl apie jį išgalvoti. Visai kitaip sekasi vėliau atvykusiam pulkininkui su pana. Jiems "Mūsų Pastogė" Nr.1-2 1989.1.16 pusl.4

matantį ir suprantantį. Ona Maksvytienė puikiai pasirodė be jokio nesklaidymo iš antro ir ketvirtų paveikslų pretenzingos miestietės trečiajame pasiversdama į netaisyta mergą. Vytautui Bukevičiui teko mažai kalbėti, bet netrumpa Pulkininko ir Razbaityko rolę, kurią jis sėkmingai išlaikė pavalzduodamas savo padėtinę užtikrintą, bet iš išgaščio žado netekusį nekenčiamos valdžios atstovą, į spektaklį lengvumo įnešančią karikatūrą. Pagirtinos Henrika Šlėterio dekoracijos, ypatingai scenoje pakabintas, iš karto šukellan-

Nuotraukoje Kryžius ramovėnams atminti Perthe. Iš kairės: P. Skrolis, Balys Steckis, kunigas dr. A. Savickis, Gintaras Radzivanas, V. Radzivanas ir J. Norvila.

Po keturias dienas užsitęsusių diskusijų, 38 balsais prieš 33 buvo priimtas daug ginčų sukėlęs karo nusikaltimų įstatymas. Opozicija nedelsė nusiplauti rankas ir paliko atsakomybę valdžiai ir darbo - demokratų partijoms už žalingas pasekmes, kurias žada turėti šis komunistų ir vienos mažumos, su pagalba pačių aukščiausių Australijos pareigūnų, australų visuomenei priimtas War Crimes Amendment Bill - 87.

Nors jo iniciatoriai pakartotinai šaukė, kad tuo įstatymu norima vien nubauti baltus nusikaltėlius prieš žmoniją, jo įvedimas ir jo turinys aiškiai rodo, kad įstatymas turi kitą paskirtį: atsikėryti bet kokiomis priemonėmis. Jo principas nėra teisybė, bet "akis už akį, dantis už dantį". Dėka rytų europiečių pateiktos objektyvios informacijos, ypatingai Melbourne, Adelaidės ir Sidnejaus lietuvių politikams ir žurnalistams, australų tarpe kilo auganti opozicija. Žymiausias krašto teisininkas su advokatų sąjunga priešakyje pasisakė prieš šitokio įstatymo įvedimą. Atsargos karių lyga, pastebėjusi, kad ir Australijos gynybai galėtų atsidurti teisme, nežiūrint Bowen aiškinimų, kad taip nebus, taip pat griežtai užprotestavo. Tokie garsūs žurnalistai, kaip Santamaria, Barnard, Manne ir Knopfmacher (du paskutiniai žydų tautybės) pakartotinai spaudoje kėlė tokio įstatymo žalingumą kraštui ir visuomenei. Galų gale "The Age" pravestame gyventojų apklausinėjime 54 procentai australų pasisakė "prieš" ir tik 39 procentai "už" karo nusikaltimų įstatymo įvedimą.

Greitai auganti opozicija prieš šį, svetimam elementui primetą, įstatymą privertė valdžią perkelti jo svarstymą iš 28 į pirmą vietą. Opozicijai buvo pranešta vėlokai naktį, kad sekanti rytą bus svarstomas įstatymo projektas, kaip neatidėliotina svarbus dalykas, po to kai jis Attorney - General raštineje išguldė daugiau kaip pusę metų. Mat, valdžia pabūgo, jog dar už poros mėnesių tą savo projektą iš viso turės atšaukti, nes opozicija jau bus per didelė.

Valdžia sutiko padaryti bent 12 pataisymų, bet ne tų, kurie galėtų panaikinti galimybę vykdyti raganų

medžioklę. Taip ji atsisakė aiškiai apibrėžti karo nusikaltimo sąvoką, palikdama kaltintojui interpretuoti karo nusikaltimą. Įstatymas sako, kad karo nusikaltimų konspiracija jau yra karo nusikaltimas. O kas yra ta konspiracija? Įstatymas kaltintojui suteikia lengvatą gauti medžiagą iš sovietų įstaigų, pasikviesti tinkamus liudytojus nusikaltimų įrodymui iš Sovietų Sąjungos ir net priimti Sovietų Sąjungoje pagamintą video - įrašą paliudijimą, kuris be abejo bus pagamintas pagal KGB instrukcijas ir po vadinamo sovietinio prokuroro priežiūra. Apkaltintam šių lengvatų nėra. Jis neturi teisės net į valdžios apmokamą gynėją. Išteisavimo atveju, visas gynyboje išlaidas vis tiek turės apsimokėti pats. O apie kompensaciją už apšmeižimą, net ir nesvajok... Trumpai tariant, jeigu būsi apskųstas, neturi kaip apsiginti, jeigu neturi su savimi kokių nors įrodymų, ekonominis tavo bankrotas tuo jau yra taip pat užtikrintas, net ir išteisavimo atveju.

Armėnijoje matyta sovietinė tikrovė aiškiai parodo, kad Rusija yra kalta ne vien tik už netinkamą, žemės drebėjimų zonoje, pastatų statybą ir už 50.000 žmonių mirtį, bet ir už pavojingų atominių jėgainių tinklų svetimos žemės. Maskva kalta prieš žmoniją ne tiek už milijonų žmonių gyvybių atėmimą, kiek dar ir už jų laikymą jėga skurdę, negirdėtame atsilikime. Kas važiuoja per Suomiją į Estiją, Latviją ar Lietuvą, mato koks yra gyvenimo lygio skirtumas tarp šios laisvos šalies ir pavergtų Pabaltijo respublikų. To priežastis aiški. Suomija buvo neturtingesnis kraštas už bet kurią Pabaltijo valstybę prieš rusų okupaciją. Tuomet peršasi išvada, jeigu Suomija galėjo per visą šį laiką pasiekti tokį gyvenimo lygį, tai kokio būtumėm pasiekę mes, jeigu ne rusų okupacija? Panašų skirtumą matome ir tarp Vakarų bei Rytų Vokietijų, tarp Vengrijos ir Austrijos, o taip pat ir tarp visų kitų laisvų ir rusų "globoje" atsidūrusių kraštų.

Gal Armėnijos pavyzdys atmerks Vakarų šalis akis ir jie pradės reikalauti iš Maskvos savo armijų ir KGB atitraukimo iš svetimų žemių, kad pagaliau pasibaigtų ten dvasinis ir materialinis skurdas.

Dr. Jonas Kunca

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS KRAŠTO TARYBOS SUVAŽIAVIMAS

Atkelta iš 2 pusl.

Australijos Lietuvių Bendruomenės Statuto pakeitimo procesas vyko pagal pasiūlymus pateiktus buvusios Krašto valdybos. Naują Australijos Lietuvių Bendruomenės Statutą su padarytais priimtais pakeitimais išleis naujoji Krašto valdyba.

VYKDOMŲJŲ ORGANŲ RINKIMAI

Pagal nusistovėjusią tvarką naujosios Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos vieta skirta Sidneju. Prezidiumo pirmininkui pareiklavus siūlyti kandidatus, iš Sidnejaus pristatyti du kandidatų sąrašai. Prieita vieningos nuomonės, kad nėra teisinga balsuoti už sąrašus. Visi abiejų sąrašų kandidatai surašyti lentoje ir kiekvienas balsuojantis turi teisę balsuoti už penkis asmenis, nežiūrint kuriame sąraše kandidatas įrašytas.

Pagal gautų balsų skaičių, išrinkti:

J. Maksvytis - 51 balsas,
K. Protas - 50 balsų,
K. Stašionis - 50 balsų,
P. Pullinen - 49 balsai,
J. Zinkus - 49 balsai.

Kandidatai:

E. Krupavičius - 16 balsų,
dr. A. Viliūnas - 16 balsų,
A. Kramliūnas - 14 balsų,
A. Wallis - Grincevičiūtė - 12 balsų,
ir J. Kedys - 12 balsų.

Garbės Teismo rinkimų rezultatai:
dr. V. Doniela - 43 balsai, I. Dudaitienė - 26 balsai, dr. A. Mauragis - 26 balsai. Kandidatai: O. Maksvytienė - 23 balsai, B. Gružienė - 14 balsai, A. Laukaitis - 14.

Kontrolės komisijai pasiūlyti trys kandidatai ir visų patvirtinti be balsavimo - V. Patašius, A. Balsys, A. Dudaitis.

Antraos dienos posėdžiai baigti dr. A. Statkevičiaus paskaita.

Paskutinės dienos eigai pirmininko pareigas ėjo J. Stašionas. Išklausti Apylinkių ir Seniūnijų atstovų pranešimai. Pagal nustatytą tvarką, kiekvienam pranešėjui skirta 5 minutės laiko. Pirmininkaujantis šio reikalavimo griežtai laikėsi ir daugeliui pranešėjų teko skubiai trumpinti savo pranešimus. Reikia pastebėti, kad Apylinkių ir Seniūnijų pranešimai bene svarbiausi suvažiavimo darbe, ir gal vertėtų ateityje jų pranešimų laiką pailginti, penkios minutės per mažai, kad pranešėjas spėtų net ir bendrais bruožais papasakoti apie savo veiklą.

Numatytas Mokytojų Konferencijos pranešimas neįvyko, konferencijos atstovui neatvykus ir net nepranešus neatvykimo priežasties.

Šių metų Tarybos atstovų suvažiavimo darbą reikia laikyti darbingu ir taip įvyko dėka į prezidiumą išrinktų A. Šimkaus, V. Neverausko ir J. Stašionio, kurie suvažiavimo darbui vadovavo leisdamiesi norintiems pasisakyti mūsų Bendruomenės rūpimais klausimais, neleidžiant pranešėjams nukrypti nuo pagrindinių temų asmeniskumus ir negaišinant laiko neesminiams klausimams.

Suvažiavimui daug garbės ir pasididžiavimo, iškilmingumo teikė svečiai iš kitų kraštų ir iš Lietuvos. Suvažiavimo dalyviai jautė jiems dėkingumą už jų dalyvavimą ir dėmesį mūsų Bendruomenės gyvenimui, rūpesčiams ir džiaugsmams.

Dr. V. Bieliauskas

Belieka tik palinkėti naujai išrinktai Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybai daug energijos, ištvermės darbe skirtam Australijos Lietuvių Bendruomenės lietuvių labui ir gerovei.

V. Augustinavičius

Visus gimines ir prietelius sveikiname ŠV. KALĖDŲ ir NAUJŲJŲ METŲ proga, ir linkime ko geriausios sveikatos, džiaugsmo ir Dievo palaimos.

L. ir K. Protai,
C. Protienė ir B. Nagulevičienė

Mielus bičiulių, artimuosius, pažįstamus ir bendradarbius sveikiname su KALĖDŲ ŠVENTĖMIS ir linkime daug laimės, sveikatos ir pasisekimo 1989 metais.

Onutė ir Algis Kaponiai

**Spaudos bičiuli,
prisimink ir Mūsų Pastogę
savo testamente!**

"Mūsų Pastogė" Nr.1-2 1989.1.16 pusl.5

TRUMPAI IŠ VISUR

Guodžio 22 dieną Škotijoje, sproges ore, nukrito "Pan American" keleivinis lėktuvas. Nelaimės priežastimi buvo bomba, teroristų paslėpta lėktuve. Kridamas lėktuvas sugriovė virš 40 namų Lockerbie kaime, užmušdamas daug gyventojų. Žuvo visi lėktuvu skridę 258 žmonės, daugiausiai amerikiečiai, grįžta iš Vokietijos į Ameriką šventėms.

Visoje eilėje Kinijos miestų įvyko riaušės, nukreiptos prieš studentus negrus. Juos primušė net ir kiniečių policininkai. Kinijoje studijuoja apie pusantro tūkstančio studentų iš įvairių Afrikos kraštų.

JAV apkaltino Libiją, kad ji gamins cheminius ginklus teroristams, netoli nuo Tripolio statomame didžiulame chemijos fabrike. Šią įmonę saugo priešlėktuvinė baterijų ratas. Libija, savo ruožtu, tvirtina, kad gamykloje bus gaminami tik vaistai, tačiau atvežtiems iš užsienio žurnalistams įmonę teparodė iš tolo, nakties metu.

Maskvoje mirė disidentas rašytojas Julij Daniel, kurį laiką kalintas Mordovijoje kartu su Biali Gajausku.

Sausio 4 dieną amerikiečių naikintuvai, patruliuoję Viduržemio jūroje tarp Kretos salos ir Libijos, pašovė du Libijos naikintuvus. Išsklusi skundą Jungtinių Tautų Saugumo Taryboje, Libija nesėkmingai bandė įrodyti, kad jos naikintuvai buvę neginkluoti.

Sausio 7 dieną, po ilgos kovos su vėžio liga, mirė 87 metų amžiaus Japonijos imperatorius Hirohito, kraštą valdęs šešiasdešimt dvejus metus. Jo laidotuvis įvyks vasario 24 dieną. Naujuoju Japonijos imperatoriumi paskelbtas vyriausias Hirohito sūnus 55 metų amžiaus Akihito.

Ženevoje, dėl sutarties, kuri uždraustų cheminių ginklų gamybą, laikymą ir panaudojimą, tariai keturiasdešimties valstybių atstovai. Per eilais metais cheminis ginklas buvo Irako plačiai naudojamas kare prieš Iraną bei veiksmuose prieš sukilėlius kurdus.

Indijoje pakarti du sikhai. Mirties bausmė jie nuteisti dėl Indijos ministrės pirmininkės Indiros Gandhi nužudymo 1984 metais. Šikų ekstremistai keršydamai įvykdė eilę teroristinių veiksmų, nužudydami 14 indų.

III PASAULIO LIETUVIŲ SPORTO ŽAIDYNĖS ADELAIDĖJE

Nors šios žaidynės oficialiai pradedo antrąją Kalėdų dieną Adelaidėje, tačiau patys pirmieji, gavę tą didįjį 200 sportininkų ir svečių antplūdį, buvo sidnėjiečiai. Vienas iš pirmųjų atskrido Lietuvos šachmatininkas Alius Mikėnas, žinomiausio mūsų pasaulinio didmeistro Vlado Mikėno sūnus, ir kiek vėliau stalo tenisininkas ir "žalgirio" sporto draugijos teniso sekcijos vadovas R. Baleiša. Abu tuoj pat įsijungė į Sydnejaus lietuvių sportinį gyvenimą, pirmasis rodydamas savo pranašumą ne tik prieš lietuvius, bet ir australus šachmatininkus.

Savaitė prieš Kalėdas, į Sydneją iš Adelaidės atskrido ir Lietuvos lauko teniso sporto meistrė J. Mackevičiūtė, kurios kelione į čia pasirūpinę buvusi Krašto valdybos pirmininkė D. Baltutienė ir garsieji Sydnejaus tenisininkai broliai Leveriai. Ši puiki ir kukli studentė mergina sužavėjo visus kas tik spėjo ją pažinti, tiek sportuodama tiek ir už sporto aikščių tapo gera drauge mūsų jaunimo vadovėms Cox-saitėms.

Keturias dienas prieš šventes, pradėjo rinktis pirmieji Amerikos ir Kanados sportininkai bei svečiai. Jų atvykimas tęsėsi tris dienas, įvairiausių paros laiku ir įvairiausiais lėktuvais, kas svečių priėmimo komiteto narių vos iš proto neišvarė. Ypatingai per šventes, kai visi dirbo ar jau buvo spėję išsivažinėti atostogų. Tačiau viskas baigėsi gerai. Lietuvių klubas kas diena buvo pilnutėlis svečių aukštaigčių krepšininkų, gražuolių sportininkų ir svečių iš Amerikos, Kanados, gana daug iš Lietuvos. Oras puikus, alus gardus, kaip sakė patys svečiai, tai ko gi daugiau bereikia.

Patikrinti ar viskas vyksta sklandžiai, užmegzti pirmąsias pažintis į Sydneją iš Adelaidės atskrido didieji Australijos ir Lietuvos sporto "bosai" – ALFAS pirmininkas ir žaidynių rengėjas J. Jonavičius su Lietuvos Olimpino komiteto prezidentu ir sportininkų iš Lietuvos grupės vadovu A. Povilūnu. Puikus tai, jaunas vyras, pats buvęs geras sportininkas, jau pradėjęs vadovauti tik įkurtam Lietuvos Olimpianai komitetui. Jo žodžiais, nors tai yra dar tik pradžia ir prieš akis labai daug darbų ir klūčių, tačiau tikimasi jas visas nugalėti ir į tarptautinę sportinę areną išeiti jau kaip Lietuvos atstovais, ginant mūsų tautines spalvas. Gaila tik, kad visa Lietuvos sportininkų grupė negalėjo atvykti į Sydneją, susipažinti su šio miesto lietuviais ir pamatyti patį didžiausią ir gražiausią Australijos miestą. Abu vadovai, sutikę atvykstančių sportininkus aerodrome, apžiūrėję Lietuvius namus ir vėliau mano namuose susipažinę su keletu vietos sporto veikėjų, šiek tiek pasivaikinę, liko patenkinti priėmimu Sydnejuje, tą patį vakarą išskrido atgal į Adelaidę.

Po dienos poilsio, kurio metu daugumas svečių aplankė gražiuosius Sydnejaus paplūdimius, sportininkai turėjo savo treniruotes, žaisdami krepšinį ir tinklinį. Tos dienos vakare įvyko iškyla laivu, besigėrinant naktinio miesto vaizdu ir nuostabomis Sydnejaus įlankomis. Dainos, jaunimui skirta muzika, šokiai laive ir naujos pažintys, tuoj pat suartino visus, greit "Mūsų Pastogė" Nr.1-2 1989.1.16 pusl.6

užsimezgė artima draugystė, net nepastebint kaip greitai prabėgo tos keturios valandos laive.

Kūčias visi valgė Lietuvių klube. Dalyvavo apie 400 žmonių. Daugumai tai buvo pirmosios Kūčios, atsisakyus nuo savo šelmų, valgomos vasarą ir dar žemės apačioje, apie baltąsias Kūčias tik pagalvojant. Visus svečius pasveikinus klubo pirmininkui St. Skoruliui, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkui dr. V. Bieliauskui, Svečių priėmimo komiteto vardu A. Laukaičiui ir Šiaurės Amerikos sportininkų vadovui V. Grybauskui, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkui uždegus bendrąją jungties su Lietuva žvakę ir sugiedojus Lietuvos Himną, nuotaika buvo tikrai šventiška ir pakili. Prelatui P. Butkui palaiminus Kūčių valgius, kuriuos šeimininkė labai puikiai paruošė, svečiai ir sidnėjiečiai įsijungė į rimtą prieškalėdinį Kūčių vakarą, vėliau kunigui P. Martūzui atlaikius specialiąsias ankstyvasias Bernelių mišias.

Pirmąją Kalėdų dieną, jau iš paties ankstyvo ryto autobusai ir privačios mašinos vežė visus į aerodromą skrydžiui Adelaidėn. Sydnejuje užsimezgusi pirmoji draugystė buvo tikrai stipri ir nuoširdi.

Atidarymas

Gruodžio 26 dieną gražusis "Apolo" krepšinio stadionas, talpinantis 4000 žiūrovų, pasipuošęs didžiuliu užrašu, sveikinančiu atvykusius šventės dalyvius, sutraukė virš 2000 lietuvių. Niekada iki šiol į jokią lietuvišką renginį nebuvo susirinkus tokia gausybė tautiečių. Tartum kokia galinga magnetinė jėga juos čion sutraukė. Oji buvo, be jokios abejonės, Lietuvos sportininkai.

Skambant lietuviškų maršų garsams, į sporto aikštę įžygiuoja sportinių grupių vadovai – šventės šeimininkas ir rengėjas ALFAS pirmininkas Jurgis Jonavičius, Lietuvos Olimpino komiteto prezidentas ir svečių iš Lietuvos vadovas Artūras Povilūnas ir Šiaurės Amerikos grupės vadovas Vytautas Grybauskas. Tautiniais rūbais pasipuošusioms mergaitėms nešant lenteles su šventėje dalyvaujančių klubų pavadinimais, paskui savo vėliavas seka Lietuvos sportininkai mūsų trispalve nešini, paskui juos Toronto "Vytis", Niujorko "LAK", Čikagos "Lituanica", "Neris", Bostono "Grandis", Detroito "Kovas", Clevelando "Žaibas", Vašingtono "Vėjas", Los Angeles "Banga", Brisbanės "Baltija", Geelongo "Vytis", Melbourne "Varpas", Pertho "Tauras", Sydnejaus "Kovas", Adelaidės "Vytis" ir I – šios Lietuvos Tautinės Olimpiados dalyviai. Visiems išsirikiavus, sportininkus ir svečius pasveikino III Pasaulio Lietuvių Sporto žaidynių organizacinio komiteto pirmininkas J. Jonavičius, savo žodyje išreiškdamas džiaugsmą ir pasididžiavimą, kad ši šventė istorinė, pirmą kartą juos dalyvaujant ir Lietuvos sportininkams. Jo žodžiai tuoj pat buvo palydėti pritariantiais susirinkusiųjų plojimais. Baigęs savo kalbą, J. Jonavičius žodžiu pakvietė Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininką dr. V. Bieliauską, Dr. V. Bieliauskas kalbėjo lietuvių ir anglų

ATKURTAS LIETUVOS TAUTINIS OLIMPINIS KOMITETAS!

Nuotraukoje 1928 metų vasaros olimpiadų žaidynių Amsterdame dalyvis Viktoras Ražaitis laiko iškėlęs pirmosios lietuvių tautinės olimpiados vėliavą Vilniuje 1988 metų gruodžio 11 dieną. Profsąjungų kultūros rūmuose. Tą dieną buvo atkurtas Lietuvos Tautinis Olimpinis komitetas ir jo prezidentu išrinktas Arturas Povilūnas.

Mieli broliai ir sesės!

Atgimstanti Lietuva ir jos Sąjūdis sveikina III Pasaulio Lietuvių sporto žaidynes.

Iš visos širdies trokštame sukurti laisvą Lietuvą ir kitas žaidynes mūsų tikroje padangėje. Tėvynė visuomet Jūsų laukia.

Sjūdžio Seimo Tarybos vardu
Arvydas Juozaitis
Mečys Laurinkus
Algimantas Nasvytis

kalbomis visus šventės dalyvius pasveikindamas Pasaulio Lietuvių Bendruomenės vardu ir palinkėdamas daug sėkmės sportinėse varžybose. Šventės rengėjams padėjo už tokį puikų šventės surengimą. Ypatingi sveikinimai buvo skirti atstovams iš Lietuvos ir I Tautinės Olimpiados dalyviams. Pavardėmis pristatius visus I Tautinės Olimpiados dalyvius, J. Jonavičiaus paprašyti, visi minutės atsisojimui pagerbė visus jau mirusius ir žuvusius šios olimpiados dalyvius. Kunigui dr. P. Daukniui perskaičius šios šventės invokaciją, sportininkus sveikino Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos pirmininkė D. Baltutienė tuo pačiu išreiškdamą visų salėje susirinkusių jausmus – džiaugsmą, pasididžiavimą matant vienoje krūvoje susirinkus tiek daug gražaus sportuojančio lietuviško jaunimo. Ji taip pat palinkėjo visiems sėkmės šioje šventėje.

Po D. Baltutienės sveikinimo, į visus kreipėsi Lietuvos Olimpino komiteto prezidentas A. Povilūnas: "Brangūs tautiečiai, pasaulyje gyvena daug tautų, bet lietuvių tauta yra tik viena ir mes visi esame jos vaikai. Kur begyventume, ką beveiktume – mes esame ir būsimie lietuviškai, "lietuviškai turime ir būt", kad mūsų tauta neišnyktų, kad jos neužgožtų didesnės ir galingesnės.

Čia, į Adelaidę, į III Pasaulio Lietuvių Sporto žaidynes mes taip pat susirinkome vardan mūsų tautos vienybės ir stiprybės.

Čia, šiose žaidynėse nebus pralaimėjusiųjų. Visi galėsime, jau dabar galime jausti pasiekę pergalę lietuvių

tautos labai ir garbei. Juk mes įveikėme ne tik tūkstančius mus skiriančių kilometrų, įveikėme sienas, kurios mus skiria, lauką, kurį gyvenome atsiskirti.

Gerbiame, pasaulyje daug šalių, bet Lietuva tik viena. Vienintelė šalis kur mes lietuviai ne tik galime, bet ir privalome jaustis tikrais šeimininkais.

Lietuvą mes paveldėjome iš savo protėvių, iš didžiųjų kunigaikščių Vytauto ir Algirdo, iš Martyno Mažvydo, Jono Basanavičiaus, Vinco Kudirkos, Maironio... Mūsų šventa pareiga išsaugoti ją ateinančioms kartoms. Tai nelengva. Buvo net labai sunkių metų. Buvo metų, kai Lietuvoje lietuviams neužteko vietos. Tačiau dabar Lietuva atgimsta. Tai, kad mes Lietuvos pasiuntiniai dalyvaujame žaidynėse – taip pat Lietuvos atgimimo ženklas.

Mes laimingi, kad galime čia dalyvauti.

Mes dėkingi visiems, kurių dėka čia dalyvaujame. Mums smagu, kad atvykome į šias žaidynes ne tuščiomis – su trispalve, kuri vėl tapo Lietuvos valstybine vėliava, rankose, su Vinco Kudirkos tautiška giesme lūpose, su žinia, kad atkurtas tautinis olimpinis komitetas.

Brangūs tautiečiai, leiskite Jus pasveikinti III Pasaulio Lietuvių Sporto žaidynių proga ir palinkėti, kad dabartinis ir būsimi pasaulio lietuvių sportininkai susitikimai tarnautų tautos vienybei, susitelkimui ir gerovei.

Baigdamas noriu pasiūlyti sekančias IVV - tāsias Pasaulio Lietuvių Sporto žaidynes surengti mūsų TĖVYNĖJE LIETUVOJE."

Arturas Povillūnas

Šiaurės Amerikos sportininkų vadovas V. Grybauskas perskaitė ŠALFAS pirmininko V. Adamkaus sveikinimą ir savo žodyje visų sportininkų vardu padėkojo rengėjams ir visai Australijos lietuvių bendruomenei už tokį puikų priėmimą. Likimas taip lėmė, pasakė jis, kad prieš 25 - kerius metus aš atvečiau Šiaurės Amerikos krepšininkus į Australiją ir priėmimui čia vadovavo J. Jonavičius. Gi dabar ir vėl jis vadovauja Australijos sportininkams, ku aš vėl atvečiau sportininkus iš Amerikos. Didžiausi jo ir visos Šiaurės Amerikos sportininkų sveikinimai yra Lietuvos atstovams, kurių dalyvavimas čionai istorinis.

Buvo gauta daug sveikinimų ir telegramų, iš kurių sveikinimai nuo Kauno "Žalgirio" sporto draugijos, Lietuvos Aviacijos Sporto federacijos, Lenkijos Lietuvių Centro valdybos ir Punsko lietuvių, žinomo mūsų buvusio garsaus krepšininko Prano Lubino iš Los Angeles, buvusių I Tautinės Olimpiados dalyvių Vlodo Simučio ir Gasparo Kazlausko iš Amerikos, Lietuvos Sporto Komiteto pirmininko Z. Motiekaičio, kuris savo telegramoje, kartu su visa Lietuva, džiaugiasi, kad šiame pasauliniame mūsų tautos forume dalyvauja ir Lietuvos pasiuntiniai. Palinkėjęs geros sveikatos, džiaugsmo ir laimės, su mintimis apie tautos vienybę ir susitelkimą, jis pakvietė IV - sias Pasaulio Lietuvių žaidynes surengti Lietuvoje.

III Pasaulio Lietuvių Sporto žaidynes oficialiai atidarė Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas dr. V. Bieliauskas.

Žaidynių prisaiklą perskaitė Lietuvos teniso čempionė J. Mackevičiūtė, po ko buvo grojami Australijos, Kanados, Amerikos ir Lietuvos himnai. Didingai skambant Lietuvos Himnui iš visų salėje susirinkusių krūtinų, III - sios Pasaulio Lietuvių Sporto žaidynės prasidėjo.

Grojanč maršui ir visiems ritmingai plojanč, sportininkai vien po kitų paliko aikštę, palikdami salėje savo vėliavas, kurios liko joje iki žaidynių pabaigos joms skirtose vietose.

Tuo pat po oficialaus atidarymo, sekė pirmosios rungtynės, kuriose susitiko Lietuvos ir Čikagos "Lituanica" krepšininkai.

Antanas Laukaitis

Tęsins sekančiame numeryje.

SVEIKINAME

Laurą ir Jeronimą Belkus, susilaukus dukrelės, linkime laimingos ir linksmos ateities.

Sydneyjaus L.S.K. "Kovas"

SUGRIŽIMAS

Lietuvos tikintiesiems sugrąžinta Klaipėdos Marijos Taikos Karalienės bažnyčia.

Miesto senbuviai, tikintieji dar gerai mena tas dienas, kai už tikinčiųjų lėšas 1961 metais pastatyta bažnyčia, perdavė Valstybinei filharmonijai, barbariškai niokojo, daužė vitražus, religines skulptūras, gadino freskas, nežinia kur išgabeno išdraskytus vargonus. Žodžiu, darbavosi iš peties, kad nė žymės neliktų maldos namų čia buvus. Buvo pakelta ranka prieš Dorą, prieš Tikėjimą, kurio lietuvių tauta gyveno ilgus šimtmečius...

Tad ar bereikia aiškinti, ką reiškė ašaros žmonių velduose, būriais suplaukusių prie pagaliau grąžintos, savo vardą atgavusios bažnyčios, ankstų kitos dienos rytą.

Jau aštuntą valandą žmonės kibo į darbą. Netrukus buvo išnešti suolai, užmiršdami nubraukti prakaitą, kūjais, kas kuo galėjo, ardė nuožulnią, gana aukštą salės pakylą. Moterys, senukai, paaugliai sustoję į vieną gretą, iš rankų į rankas perdavinėjo plytas, rinko nuolaužas, kiti karučiais vežė ir pylė į krūvas. Mieste tik ir girdėjai: "Nuekite, pažiūrėkite, kas darosi prie bažnyčios, pilna žmonių..." "Atėję smalsuoliai vien stebėtojai nebuvo - stėjo į gyvą darbo eilę".

Rodės, visą tautą suvienijo ši talka...

Tūlas gal ir šyptels: girdi, jau labai girdėti žodžiai. Panašiai žurnalistai anksčiau pasakodavo apie įvairias, ilgal organizuojamas progines talkas. Tačiau ar prisimena kas tokią talką, kad oficialiai nekviesti, žmonės per nepilnas devynias valandas, daugiau nei pusės tūkstančio vietų koncertų salę pavertė lygia, iššluota ir net išplauta asla.

Aštuonioliktą valandą ją užtvindė tikintieji. Kiek jų, nesigėdijant braukiančių ašarą, tačiau džiaugsmu spinduliuojančiais veidais susirinko į iškilmingas mišias, kurias laikė Telšių vyskupas Antanas Vaičius kartu su

Marijos Taikos Karalienės bažnyčios klebonu Broniumi Burneikiu ir Klaipėdos dekanato kunigais. Tūkstantis, du tūkstantiai? Ne tai svarbu. Svarbu, kad religines giesmes bandė giedoti ir jaunuoliai, kurie jų nemokėjo, o gal ir pirmą kart bažnyčion atėję. Svarbu, kad jie kėlėsi Tikėjimui, tautos Atgimimui. Svarbu, kad godžiai gėrė

kiekvieną Telšių vyskupo Antano Vaičiaus prasmingą žodį...

Marijos Taikos Karalienės bažnyčia Klaipėdoje atgimė antram gyvenimui, tam, kad Evangelijos šviesa apgaubtų atgimstančią Lietuvą.

Alvydas Ziabkus

(iš LPS Klaipėdos laikraščio "Mažoji Lietuva")

VYSKUPAS SUGRIŽTA Į VILNIŲ

Iš Lietuvos atėjo žinia, kad Vilniaus arkivyskupijos Apaštaliniam Administratoriui Vyskupui Julijonui Steponavičiui, valdžia leido iš tremties sugrįžti į savo pareigas ir apsigyventi senuose Vilniaus arkivyskupijos rūmuose. Apie tai Lietuvos kardinolui V. Sladkevičiui oficialiai pranešė Religinių Reikalų Tarybos įgaliotinis Petras Anilionis.

Kaip žinoma sovietinė valdžia vyskupui Julijonui Steponavičiui beveik dvidešimt aštuonerius metus neleido eiti Vilniaus arkivyskupijos apaštalinio administratoriaus pareigų. 1961 metais už atsisakymą paklusti valdžios reikalavimams, kurie prieš-

taravo jo vyskupiškai sąžinei, bažnytinės teisės kanonams ir arkivyskupijos sinodo nutarimams, vyskupas J. Steponavičius prievarta buvo ištremtas iš Vilniaus į Žagarę, netoli Latvijos sienos.

Savo bekompromisine ištikymybe Dievui ir Bažnyčiai, nepalaužiama ištverme vyskupas Julijonas Steponavičius buvo tapęs kenčiančios Lietuvos Bažnyčios gyvu simboliu, nepalaužiamo tvirtumo vėliava, kaip yra pažymėjęs Popiežius Jonas Paulius II laišku sveikindamas vyskupą Steponavičių jo penkiasdešimtmečio proga.

A. A. GRAŽINAI PETRAUSKIENEI

mirus, jos vyrui Liukai, dukterims Kristinai ir Jūratei ir visiems artimiesiems reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Aldona ir Alfonsas Adomėnai

VIETOJ GELIŲ A. A. GRAŽINOS PETRAUSKIENĖS

atminimui 20 dolerių auką skiriame "Mūsų Pastogei".

Bronius ir Elena Kiveriai
John ir Elena Erzikov

Lietuvaitės neša tautinę vėliavą į Gedimino pilies bokštą.

PAGALBA LIETUVAI TELKIANT

Rašo Jurgis Janušaitis

Beveik po penkiasdešimties sunkios okupacijos ir vergijos metų, lietuvių tauta praėjusią vasarą pakėlė balsus prieš okupantą. Visą tautą, vieningai ir ryžtingai kėlėsi naujam tautiniam atgimimui, siekdama laisvės ir nepriklausomybės.

Šiam laisvės žygiui ryžosi visos trys seserys – Estija, Latvija ir Lietuva. Lietuva, pergyvenusi stalinistinius terorus, visuotinę tautos naikinimą, kantriai kentėjusi ir pakėlus žudynes, ištrėmimus, vis tik nepalūžo, bet ir išliko tautiniai sąmoningai, "tirono paunksmėje išaugusios kartos" pažino komunizmą ir jo naikinančius darbus, ir, atėjus valandai, prabilo visos tautos balsu – gana vergijos, gana persekiojimų, gana ištrėmimų, gana žudymų. Lietuva nori laisvai ir nepriklausomai gyventi, savarankiškai tvarkyti savo ekonominį, politinį gyvenimą, puoselėti savąją kultūrą. Žodžiu tauta nori suvereniteto plačiaja šio žodžio prasme.

Gimė Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdis, jungiasi visa Lietuva laisvės žygiui. Drąsiai reiškiasi Lietuvos Laisvės Lyga, ilgus metus veikusi pogrindyje, o dabar drąsiai reikalauja laisvės ir nepriklausomybės Lietuvai. Didieji mitingai, demonstracijos Vilniuje, Kaune ir visuose didesniuose bei mažesniuose miestuose sutraukia milijoniškas mases žmonių. O kokios drąsios, pilnos patriotizmo kalbos, kokie konkretūs reikalavimai "valdžiai". Vis tik jau nemaža Lietuva atsiekė. Sugrįžo į tautą Lietuvos Himnas, tautinė trispalvė vėliava, Vytis, gražinta Katedra, kitos bažnyčios. Neatpažįstamai pasikeitė spauda ir radijo laidos. O kiek dabar drąsių žodžių, straipsnių randame visoje okupuotos Lietuvos spaudoje, kur iškeliama visos stalinistinių laikų niekšybė, lietuvių tautos Golgotos kelias su detaliais aprašymais įvykiams.

Štai mūsų išėjimo spaudoje skelbiami okupuotoje Lietuvoje gimstančių naujų, patriotinių organizacijų, "Mūsų Pastogė" Nr. 1-2 1989.1.16 pusl.3

naujų spaudos leidinių, rajoninių laikraščių, kuriuose jau negarbinamas "didysis tautų vadas, genialusis tautų mokytojas Stalinas", bet priešingai, iškeliama šio tirono lietuvių tautai padarytos skriaudos, jau griebiami už ragų ir to "didžiojo tautų vado" buvę bendradarbiai, tautos engėjai, dar šiaudien tebesėdintys šiltose vietelėse.

Laisvojo pasaulio lietuvių šie nuostabūs įvykiai, atrodo, užklupo netikėtai. Dar mes čia savo tarpe riejamės, svarstydami santykius išėjimo su paverptos tautos tėvynainiais, dar primame nutarimus, rezolucijas, smerkiančias TUOS, KURIE REALIAU PAŽIŪRĖJO į okupuotos Lietuvos lietuvių problemas, šiek tiek šnektelėjo apie galimybes sujungti bendrai kovai visas pasaulio lietuvių jėgas ir pabendrauti kultūrinėse srityse. Tuo tarpu lietuviai Lietuvoje galvoja realiai. Jie sako, kad tik visas pasaulyje esančias lietuvių jėgas ir išteklis sujungus bendrai kovai visuose frontuose, neišskiriant politikos, artinsime Lietuvai naują laisvės rytmetį. Praėjusią vasarą lankantis Lietuvoje, teko kalbėti su jaunos kartos žmonėmis, augusiais Sibire, išsimokslinusiems, gerai pažįstantiems Lietuvos politinį gyvenimą. Ir kai kalbėjomės apie išėjimo santykius su gyvenančiais tėvynėje, tai visų bendras prašymas: tenebūnie mes ir jūs, mes jūsų ilgimės ir laukiame, atvežkite mums vilties, atvežkite mums tyro oro, o kovoje už Lietuvos laisvę sujunkime visi visas jėgas, visus išteklis. O tokius, kurie smerkia už pokalbių su Lietuvoje gyvenančiais, siekiant sujungti visas jėgas, jie pavadino Lietuvai nereikalingais.

Tad dabartinių įvykių akivaizdoje, pasirodo, yra būtina arčiau pažinti kovojančią tautą savoje žemėje, išgirsti jų prašymus ir skubėti jiems į pagalbą.

Pirmosios kregždės jau pasirodė. Lietuvių Bendruomenės JAV Krašto

valdyba prieš Kalėdas kreipėsi į išėjimo lietuvių, kviesdama padėti Lietuvai. Kreipėsi tūkstančiais laišku. Norima skubiu keliu sudaryti Pagalbos Lietuvai Fondą bent iš 250.000 dolerių. Pinigai reikalingi A. Šapokos Lietuvos istorijos išleidimui 100.000 tiražu, kuri būtų išdalinama mokykloms, institucijoms ir t. t. Šie pinigai reikalingi istorijos išleidimo popierui pirkti Suomijoje, kadangi rublių suomiškai nepilima. Negana to, juk Lietuvai daug ko reikia – vaistų, medicininių įrankių, kompiuterių, reikia lėšų sugrįžtantiems iš kalėjimų, tremties. Žodžiu Lietuvai daug kur reikia padėti, o štai dabar ir būtų laisvojo pasaulio lietuvių konkreti veikla. Turime politinius, politiniams tikslams turtingus fondus, tad ar ne jų būtų pirmoji pareiga atskubėti Lietuvai padėti. Juk vaduojame Lietuvą, o dabar kaip tik yra konkrečios galimybės jungtis į vadavimą, sujungiant kovojančias visas jėgas, tiek išėjimo, tiek ir tėvynėje.

JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos žygis sveikintinas. Reikia skubėti savo auka šį žygį remti. Bet argi tai tik vien JAV Lietuvių Bendruomenės reikalas? Manysčiau, kad tai viso laisvojo pasaulio lietuvių, visų lietuviškųjų organizacijų bendras reikalas. Neišskiriant ir politinių veiksmų milijoninių fondų.

Taigi štai tokiais rūpesčiais pradėdame 1989 metus. Šie metai, manoma, bus Lietuvai lemiantys. Tad ir išėjimo, visi jos veiksniai turėtų suglausti stipriai gretas, kad padėjus kuo efektyviau ir kovojančiai Lietuvai.

Taip pat vertėtų visiems vadovaujantiems veiksmams įvalgiau pažinti lietuvių tėvynėje kovos metodus, jų planus, nesibijoti su kovojančios tautos atstovais, kad ir komunistais, bet dirbančiais Lietuvos laisvei, atviriau aptarti bendrus kovos būdus bei pagalbos teikimo galimybes. Šiais metais mūsų visų pastangos tebūnie nukreiptos pagelbėti laisvės siekiančiai lietuvių tautai ir Lietuvai.

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ FONDAS

— AUKOS —

500 dolerių – anoniminis (7510) N.S.W.,

A. A. Leonui Vaičiūčiui Melbourne mirus, vietoj gėlių:

30 dolerių – V. ir R. Anušiai (275), po 20 dolerių – Melbourne "Dainos Sambūris" (50) ir A. ir B. Staigaičiai (290), po 10 dolerių J. ir J. Petrašiūnai (95), V. Lazauskas (87), M. Kemešle-

nė (127), J. ir E. Balčiūnai (960), L. ir A. Baltrūnai (30), P. Lazutka (90), J. ir O. Bratiškai (103) ir V. ir G. Ališauskai (960), 5 dolerius K. ir D. Lynikai (175).

A. A. Adolfui Eskirtui Sale mirus, jo atminimui:

100 dolerių – Iz. ir E. Jonaičiai (805), po 20 dolerių – J. ir E. Balčiūnai (980), A. ir I. Šabrinskas (420), V. ir T. Rosato (25), V. Koženlauskienė (215) ir E. ir J. Šeštakai.

Po 10 dolerių – F. Sodaitis (233), G. Baleiša (45), J. Bindokas (15), ir Rutkauskų šeima (35), 5 dolerius – M. Sodaitienė (30).

10 dolerių – Ant. Šabrinskas (430) A. A. Antaninos Mečekienės atminimui.

Nuoširdus ačiū visiems parėmusiems Fondą pagerbiant mirusius.

Vincas Ališauskas
AL Fondo Iždininkas

Praėjusių metų gruodžio mėnesio 25 dieną suėjo dvidešimt penkeri metai nuo vieno iš garsiausių mūsų kompozitorių Kazimiero Viktoro Banaičio mirties.

Taip... jis išėjo, bet to didžiojo erudito telentinga kūryba ir vardas liko lietuvių muzikos istorijoje.

I ši pasaulį atėjo 1896 metais Vaitiekupiuose, Šakių apskrityje.

Čia tenka tarti keletą žodžių apie jo tėvą Saliomoną Banaitį Nepriklausomybės akto signatarą, neišsenkančios energijos žmogų, pirmosios (1905 m.) spaustuvės steigėją, virš dešimties pradžios mokyklų organizatorių, kuris būdamas jau 60 metų amžiaus įstojo studijuoti į Kauno Universitetą. Viena iš Kauno gatvių pavadinta jo vardu.

Tad nenuostabu, kad sūnus paveldėjo daug pozityvių savo tėvo bruožų. Baigęs gimnaziją ir tuometinę privačią Ipo Gechtmano muzikos mokyklą, jaunas muzikas organizuoja chorą ir jį vadovauja. "Aušros" gimnazijoje dėsto lotynų ir prancūzų kalbas, geografiją, istoriją ir muziką.

1922 metais išvyksta į Leipzigo konservatoriją, kur tęsia studijas žymaus kompozitoriaus ir teoretiko Kargelerto vadovybėje.

Lankydamas konservatoriją studijuoja Leipzigo Universitete meno istoriją, filosofiją, estetiką ir psichologiją.

1926 metais Leipzige išleidžiama Banaičio kompozicija fortepijonui "Sutemos, giesmės ir vizijos", atlikta 1928 metais jo kaip absolvento, baigiamajame akte.

Grįžęs tėvynėn Banaitis pradeda pedagoginį darbą Kauno Muzikos mokykloje, vėliau perorganizuotoje į Valstybinę Konservatoriją ir paskiriamas jos direktoriumi.

Kadangi anuomet pati toje konservatorijoje dėsčiau dainavimą, direktorių Banaitį teko pažinti ir asmeniškai. Buvo dailių, taisyklingų veido bruožų ir stambaus fizinio sudėjimo vyras, tiesaus būdo ir tvirtų principų asmuo.

Kadangi konservatorijoje specialybų ir teoretinių dalykų klasėse dirbo nemažas skaičius pedagogų, tai ne be to, kad jų tarpe pasitaikydavo ir tam

tikrų nesusipratimų ir net konfliktų, kuriuos direktorius taktiškai, diplomatiškai visada išsprendavo ir tuo išlygindavo mokytojų tarpusavio santykius – tad buvo viso personalo labai vertinamas ir gerbiamas.

Aktyviai atsidėjęs kūrybai, daug rašė. Vien pažymėjus, kad suharmonizavo solo balsams ir chorams virš 400 dainų, tarp kurių pažymėtina "Jaunųjų lakūnų daina", skirta Dariaus ir Girėno atminimui, sukompanavo kantatą "Birutė", kūrinių instrumentams: fortepijonui, arfai, klarnetui ir violončelei, galima susidaryti vaizdą, kaip plačiai ir giliai jo buvo gyventa ir veikta muzikos garsų pasaulyje.

Reiškėsi ir spaudoje kaip muzikos kritikas. Iš stambesnių kūrinių tenka pažymėti "Sonata Rapsodika" ir Sonata smulkui ir fortepijonui, kurią Banaitis sukūrė mirus jo motinai, jos atminimui, čia lyg girdima tvardoma sūnaus ašara ir rauda.

Banaičio muzika laikoma viena lietuviškiausių ir lyriškiausių. Liaudies melodika turėjo didelės įtakos jo kūrybai.

Banaičio kūryba ne retai aidė ir mūsų Australijoje, po Pietų Kryžiumi. Visų mūsų didesnių kolonijų chorų repertuaruose figūruoja ir jo dainos.

Banaičio kūrybos, tačiau, kulminacinis pasiekimas – tai jo sukurta opera "Jūratė ir Kastytis", pagal Bronės

9 Buivydaitės libretą. Šią operą pradėjęs rašyti 1922 metais Lietuvoje, baigė 1955 metais Išeivijoje New – Yorke. Operos premjerą įvykdė Čikagos Lietuvių Opera 1972 metais. Pats suorkestruoti operą nespėjo, paliko tik jos klavyrą. Suorkestravo amerikietis muzikas James Kilcran, tą darbą atlikęs ypatingai gerai, išlaikydamas lietuviškos muzikos koloritą ir spalvingumą. Iš to galima spręsti kiek ryškiai lietuviška gaida buvo stipri autoriaus muzikoje, kad net svetimtautis muzikas buvo stiprioje jos įtakoje. Visų operinės muzikos žinovų ši opera buvo pripažinta kaip lietuviškiausia. Amerikoje trijų radijo stočių (iš plokštelių) buvo ištisai transliuojama ir tuo įėjo į mūsų muzikos istoriją, kaip vienintelis toks įvykis.

Tautiečiams – australiečiams ši opera pažįstama, nes 1975 metais Antanina Gučiuvienė ją pristatė mūsų visuomenei, tai įvyko Adelaidėje, Sydneyje, Melbourne ir Canberroje.

Banaitis mirė 1963 metais New – Yorke, pirmą Kalėdų dieną, būdamas 67 metų amžiaus, nugalėtas sunkios ir nepagydomos Parkinsono ligos. Šeimos

sukūręs nebuvo, bet jo muzikinį talentą paveldėjo trys sesutės, dr. Nasvyčio dukros, kurių mama Banaitytė buvo kompozitoriaus tikroji sesuo.

Nors ir skirtingose šakose trys seserys pasižymėjo savo profesijose: Dana Nasvytytė – Gabriolavičienė – žinoma šokėja ir išraiškos šokių pedagogė mirė 1983 metais Australijoje, Melbourne, Giedra Nasvytytė – Gudauskienė gyvenanti Los Angeles, pasiekė didelio populiarumo ne vien lietuvių tarpe, kaip garsi kompozitorė ir Salomėja Nasvytytė aktorius – inžinieriaus Vytauto Valiuko žmona gyvenanti New – Haven, Amerikoje, yra sodraus, turtingo mezzo soprano solistė. Ji vokiečių okupacijos metu debiutavo Kauno teatre, "Carmen" operoje, puikiai sukūrusi Čigonės Mercedes vaidmenį. Dainavo ir Čikagos Lietuvių Operoje.

Šiuo metu ji, susirūpinusi dėdės muzikiniu pilkumu, atlieka didelį ir svarbų darbą, įvairiausiais būdais ir keliais rinkdama jo kūrybą muzikos archyvu.

A. Binkevičiūtė – Gučiuvienė

Lietuvė dailininkė Leeka Kraucevičiūtė – Gruzdeff dalyvauja Australijos aukščiausiojo lygio konkursinėje meno parodoje – The Archibald Prize. Šioje nuotraukoje dailininkės konkursui išstatytas žinomo džiaz muziko ir kompozitoriaus Don Burrows portretas. Konkursinėje parodoje Archibald prizai laimėti Leeka Kraucevičiūtė – Gruzdeff dalyvauja jau antrą kartą.

50 m. saugojo vėliavą

Šilalė. Didkiemio gyventojas Vincetas Merkelis nežinia už ką buvo išvežtas 1946 metais į Sibirą. Jo namuose apsigyveno J. Vencienė, kuri po 50 metų surado tautinę vėliavą paslėptą čiuzinyje. Tačiau jos iškelti nedrįso – tada buvo tik 1982 –ji metai. Tik dabar po visokių tremčių ir nelaimių į Didkiemio kultūros namus buvo iškilmingai įnešta trispalvė vėliava. Apie šį įvykį rašo Šilalės rajono laikraštys "Artojas".

Nauji Metai! Nauji Metai!
Ar jau apsimokėjote "Mūsų Pastogės" prenumeratą?

"Mūsų Pastogė" Nr.1-2 1989.1.16 pusl.9

Vienas iš geriausių Australijoje lietuvių tapytojas portretistas Vladas Meškėnas sėdi greta savo nutapyto garsaus finansininko Rene Rivkin portreto, kurį N.S.W. Meno galerija atsisakė priimti į Archibald prizo, tarpe 25 išrinktųjų, konkursą. Apie jo iškeltą bylą N.S.W. Meno galerijai, dėl jo nepriimto portreto gražinimo konkursui, buvo daug rašoma australų spaudoje. Už šį portretą V. Meškėnas tikėjosi gauti 20.000 dolerių, atsisakius priimti portretą į konkursą jo vertė sumažėjo.

A. A.
GRAŽINAI PETRAUSKIENEI

Iškeliauvus amžinybėn, giliame liūdesyje likusi jos vyrą dr. Leoną Petrauską, dukras Jūratę ir Kristiną su šeima ir visus artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdimė.

Nijolė ir Irvia Venclovai su šeima,
Jadvyga Vencloviėnė

A. A.
GRAŽINAI PETRAUSKIENEI

mirus, jos vyrą dr. Leoną, Jūratę ir Kristiną su šeima ir artimuosius giliai užjaučiame ir kartu liūdimė.

Tamara ir Benius Vingiliai
Eugenija Bliokienė
Birutė ir Peter Hammill

A. A.
ZENONUI PAULIUKONIUI

mirus, giliai užuojautą reiškiamo žmonai Anei, dukrai Irenai ir sūnui Vidui su šeimomis.

B. Ropienė, S. Jurevičienė
J. ir J. Kalgovai

A. A.
VINCUI ŽEMAIČIUI

buvusiam Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos pirmininkui mirus, giliai užuojautą reiškiamo jo šeimai ir Australijos Lietuvių Katalikų Federacijai.

ALB Krašto valdyba

A. A.
GRAŽINAI PETRAUSKIENEI

mirus, jos vyrui dr. Leonui Petrauskui ir artimiesiems reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
Sydneyjaus Sporto klubas "Kovas"

Mielai A. A.
GRAŽINAI PETRAUSKIENEI

mirus, jos vyrui dr. Liukai Petrauskui ir šeimai reiškiau nuoširdžią užuojautą.

Ona Baužienė, Adelaidė

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos pirmininkui

A. A.
VINCUI ŽEMAIČIUI

mirus, žmoną Antaniną, dukras Gailą, Vidą ir visas gimines giliai užjaučiame ir kartu liūdimė.

A.L.K. Federacija

A. A.
JULIJAI IVINSKIENEI

mirus, giliai užuojautą reiškiau dukrai Danutei Daubarienai ir jos šeimai.

Bronė Ropienė

Brangiai bendramintei A. A.
GRAŽINAI PETRAUSKIENEI

mirus, jos vyrą dr. Leoną Petrauską, dukteris Jūratę ir Kristiną su šeima ir visus artimuosius nuoširdžiai užjaučiame.

Sydneyjaus Lietuvių Moterų Socialinės globos draugija ir patikėtinės

Reiškiamo mūsų užuojautą A. A.
GRAŽINAI PETRAUSKIENEI

mirus, jos vyrui dr. L. Petrauskui, abiem dukterims netekus žmonos, motinos ir mūsų brangios draugės.

Onutė ir Juozas Maksvyčiai

A. A.
JULIJAI IVINSKIENEI

mirus, reiškiamo giliai užuojautą jos dukrai Danutei Daubarienai su šeima.

D. Bogužienė, C. Protienė ir B. Nagulevičienė

A. A.
JULIJAI IVINSKIENEI

mirus, mūsų užuojauta dukterims Danutei ir Nemirai ir jų šeimoms.

O. ir J. Maksvyčiai,
Izabelė Daniškevičienė

R E M K I M E
AUSTRALIJOS LIETUVIŲ
F O N D A

nes jo tikslas yra: - Skatinti, remti ir puoselėti lietuvių tautinę kultūrą, mokslą, švietimą, meną ir kitas lietuvių kultūrinės apraiškas AUSTRALIJOJE.

Fondą stiprinsime ir jį ugdydysime, jei įvairiomis progomis jam aukosime, stosime jo nariais ir nepamiršime jo surašydami testamentus. Testamentuose reikia įrašyti tiksliai angliškąjį Fondo pavadinimą ir adresą:

AUSTRALIAN LITHUANIAN FOUNDATION INC.
44 - 50 Errol Street, North Melbourne, Vic. 3051

Visą korespondenciją ir aukas prašome siųsti adresu:
P. O. Box 11, North Melbourne, Vic. 3051

Australijos Lietuvių Fondo Valdyba

MELBOURNE

BIBLIOTEKOS ŽINIOS

"Šaltinių" bibliotekai gauta: Vilniuje išleisto jaunųjų kultūros mėnraščio I "Sietynas" 88 fotokopija (perdavė K. Lynikas). Petro Klimo "Dienoraštis" 1915 - 1919, pradedamas P. Bugailiško užrašais 1915.8.23. - 10.10.13, Čikaga 88. "Lithuanian Papers" Vol. 1, 87, Papers Presented to Tasmania University Union Lithuanians Studies Society Edited by Algimantas P. Taškūnas and John W. Doyle. "Lietuvos bibliografija", knygos lietuvių kalba, t. I, 1547 - 1861, Vilnius 69, il. 759 psl. Iš serijos "Gamta ir žmogus" B. Ausiejaus "Gamta ir pažanga", Vilnius 87. Marcelino Ročkaus "Mykolas Lietuvis", Vilnius 88. Šioje monografijoje nagrinėjamas svarbus XVI a. Renesanso vaikalo "Aple totorių, lietuvių ir maskvėnų papročius", autorystės klausimas, apibendrinimai šio veikalo ir Mykolo Lietuvio asmenybės tyrimai. "Lietuviai tautininkai - komunistų kankiniai: tautininkai, neolituanai, jaunalietuvių, santariečiai. Redagavo A. Kerulis, Juozas Prunskis, M. Valiukėnas, Čikaga 88 (Petro Bimbos

dovana). Vytauto Vanago "Lietuvių rašytojų sąvadas", Vilnius 87. Šiame informaciniame leidinyje pateikiami glausti lietuvių rašytojų gyvenimo ir kūrybos duomenys nuo seniausių laikų iki šių dienų, jų gimimo bei mirties datų kalendorius. Į šį sąvadą patekę šie Australijos lietuviai rašytojai: Pulgis Andriūšis (miręs), Jurgis Vincas Janavičius, Juozas Almis Jūragis, Vincas Kazokas (miręs), Magdalena Mykolaitytė - Slavėnienė (mirusi), Juozas Mikštas, Lidija Šimkutė - Pocienė, Julija Švabaitė - Gylėnė (išvykusi į JAV), Aldona Veščionaitė - Janavičienė, Bronius Žalys. J. Banks perdavė "Šaltinių" bibliotekai šiuos Vilniuje leistus meno albumus: Vytauto Mačiulikos 87, Vaclovo Minkevičiaus 86, Kazlo Morkūno 84, Ipolito Užkurnio 87, Dailė 26 - 86.

Gauta Melbourne Lietuvių bibliotekai: Iš Jaunimo bibliotekos serijos Jono Mačiukevičiaus apysaka "Visam gyvenimui", Vilnius 86.

Aukos: 5 doleriai iš K. ir A. Milinskų. Glėbys jaunimui vertingų knygų (J. Bruožio dovana). Nuoširdi padėka visiems.

J. Mikštas

1989 METŲ PARENGIMAI GEELONGE

Sausio mėn.	22 d. - J. Mašanausko filmas apie Lietuvą - M. Kymantas.
	29 d. - Sąjungos gegužinė.
Vasario mėn.	26 d. - Vasario 16 minėjimas - Apylinkės valdyba.
Kovo mėn.	19 d. - Sąjungos iešminė.
	26 d. - Velykinės pamaldos.
Balandžio mėn.	2 d. - Margučių popietė - Židinėčiai.
	23 d. - Pamaldos.
Gegužės mėn.	21 d. - Pamaldos ir Motinos Dienos minėjimas - Apylinkės valdyba.
	27 d. - Sąjungos metinis balius.
Birželio mėn.	18 d. - Pamaldos ir Išvežtųjų minėjimas - Apylinkės valdyba.
Liepos mėn.	8 d. - Sporto klubo iešminė.
	16 d. - Pamaldos.
Rugpjūčio mėn.	20 d. - Pamaldos.
Rugsėjo mėn.	17 d. - Pamaldos - Tautos Šventės minėjimas - Apylinkės valdyba.
	24 d. - Išvyka - Židinėčiai.
Spalio mėn.	14 d. - Sporto klubo balius.
	22 d. - Pamaldos.
Lapkričio mėn.	19 d. - Pamaldos, Kariuomenės šventės minėjimas - Apylinkės valdyba.
Gruodžio mėn.	3 d. - Sporto klubo iešminė.
	9 d. - Sąjungos pobūvis, Kalėdų eglutė.
	10 d. - Pamaldos. Dainos Sambūrio koncertas - Apylinkės valdyba.
	17 d. - Kalėdų eglutė - Apylinkės valdyba.
	25 d. - Pamaldos.
	31 d. - Naujų Metų sutikimo balius - Apylinkės valdyba.

ALB Geelongo Apylinkės valdyba

SUDIEV, MIELA GRAŽINA

1988 metų gruodžio 30 dieną, 5 valandą ryto mirė Gražina Strimaitytė - Petrauskienė. Ji paliko mylimą vyrą Liuką, puikias dukteris Jūrą ir Kristiną, du anūkus. Be savo šeimos, ji paliko visą elę draugų, kurie ją nuoširdžiai mylėjo ir niekada nepamirs.

Pažinoti Gražiną ir būti jos draugu buvo privilegija. Kas ją pažino, tas su manim sutiks. O kas nepažino, tai buvo to asmens nuostolis.

Noriu apibūdinti šios nuostabios moters gyvenimą ir jos pasiekimus.

Gražina gimė Kaune 1921 metų rugpjūčio mėnesio 4 dieną. Jos motina Sofija Karužaitė - Strimaitytė mirė 1922 metais, kai Gražina turėjo vos vienerius metus. Būdamas vienuolikos metų, ji liko visiškai viena - tėvas Jonas Strimaitytis, buvęs "Lietuvos žinių" redaktorius, mirė 1932 metais.

Gražina kurį laiką gyveno pas tetą Panevėžyje, vėliau, persikėlus į Kauną, lankė Šv. Kazimiero (Saulės) mergaičių gimnaziją, kurią baigė 1938 metais ir tals pačiais metais įstojo į Vytauto Didžiojo universitetą, medicinos fakultetą, kurį užbaigė 1944 metais. Universitete ji susipažino su Liuka Petrausku, už kurio 1944 metais ištekėjo.

Karo metu Petrauskai, kaip nemaža dalis lietuvių, pasitraukė į Vakarų. Ngesnį laiką jie gyveno Štutgarto mieste, iš kur 1948 metais emigravo į Australiją. Trumpą laiką pagyveno Sydneyje, jie išvyko į Naująją Gvinėją, kur daktaras Petrauskas dirbo pagal savo profesiją. Gražina augino šeimą ir kartais padėdavo savo vyrui, taip pat dirbdama savo profesijoje. Naujoje Gvinėjoje Petrauskai išgyveno apie dvyliką metų. Grįžus į Sydney, apsigyveno Engadinėje.

Gražina greitai įsitraukė į visuomeninę veiklą ir virš penkiolikos metų aktyviai dirbo Lietuvių Moterų Socialinės Globos draugijoje eidama sekretorės pareigas. Ten ji pasižymėjo darbštumu, tolerancija ir mokėjimu paprasti žmogaus prigimti. Ji visuomet kėjo išspėti įvairius nesusipratimus bei ginčus ir kitokias problemas, sugebėdavo puikiai susikalbėti su valdžios biurokratais, nutarimus pakreipti draugijos naudai.

Trumpai apibūdindama Gražinos charakterį ir pasiekimus noriu pridurti, kad tai toli gražu ne viskas. Gražina buvo daug daugiau, kaip visuomenės veikėja, žmona ir motina. Jos interesai buvo neišsemiami. Ji viskuo domėjosi. Ji gerai orientavosi tarptautinėje politikoje. Ji mylėjo ir suprato muziką. Ji skaitė ne tik dailiąją literatūrą, bet ir mokslines knygas. Ji mėgo teatrą ir lankė operą. Žodžiu jos interesai siekė įvairias sritis.

Būdamas labai kukli, ji stengdavosi praplėsti savo žinias ir ilgą laiką lankė Technikos College, kur mokėsi Domestic Science. Kurį laiką suaugusiųjų universitete mokėsi prancūzų kalbos.

1988 metų gruodžio mėnesio 22 dieną sulaukus 80 metų amžiaus, mirė Julija Ivinskienė.

Julija Ivinskienė gyveno Sydneyjaus priemiestyje Ashfield. Palaidota greitai, prieš keletą metų mirusio, savo

Dėka bendro savęs lavinimo, nebuvo jokios temos, kuria ji negalėjo kalbėti ir pareikšti vertingą nuomonę. Visą tai suteikdavo jai džiaugsmo ir duodavo dvasinį pasitenkinimą. Bet didžiausias jos džiaugsmas buvo, kaip ji pati sakė "žalsti savo sodą". Gražinos sodas! Aš nežinau tinkamų žodžių, kuriais būtų galima apie šį sodą tiksliai papasakoti. Tai nemažas žemės plotas apsodintas įvairiais medžiais ir krūmais, gėlėmis. Tai buvo jos pačios rankomis suktas mažas, stebuklingas botanikos sodas. Tai jos palikimas. Jeigu ji būdavo kada nors kuo nors susirūpinusi, arba liūdina, ji išsėdavo dirbti į sodą, kur ramioje atmosferoje, visi rūpesčiai nebeatrodė, davosi kitoje šviesoje.

1983 metais Gražina pradėjo rimtai sirgti. Kuriam laikui buvo išvykus į Jungtines Amerikos Valstybes, kur ligą laikinai pavyko sustabdyti. Bet 1988 metais sveikata pradėjo blogėti ir gyvenimas nutrūko.

Pasigendu jos kasdieną. Pasigendu mudviejų telefoninių pasikalbėjimų, pasidalinimo mintimis apie matytą filmą arba išpūdžiais apie perskaitytas knygas. Pasigendu jos jumorio jausmo, jos balso. Per keturiasdešimt ketverių pažinties metų, ji buvo man vienas iš artimiausių žmonių.

Ir jeigu tikėti į tai, kad mes šioje žemėje būname ne vieną kartą, nors ir ne visuomet tame pačiame pavidale, tai, jeigu, Gražina grįš į žemę, ji turėtų grįžti, kaip gėlė arba gražus augalas. Taip ir matau ją, kaip paskutinėmis dienomis ji gulėdama žiūrėdavo į savo numylėtą sodą, klausydama paukščių čiulbėjimo.

Atmintin ateina vienos poetės eilėraštis, kuriuo ir noriu užbaigti:

Ir vieną tik pavasarį
Tu vėl atjosi drąsiai.
O mylimas pavasarai,
Manęs jau neberasi.
Sustabdes juodberį staiga,
Tu žemėn pažiūrėsi,
O žemė bus žiedais marga,
Aš - Diemedžių žydėsiu.
Ksanla Dauguvietytė - Šniukšta

vyro dr. Vlado Ivinskio lietuvių kapinėse Rookwood. Laidotuvių apeigas atliko kunigas Povilas Martūzas.

Tebūnie Julijai lengva Australijos žemė.

V. A.

SUDIEV ZENONUI PAULIUKONIUI

1988 metų gruodžio mėnesio 23 dieną po širdies smūgio, eidamas 70 - tuosius savo amžiaus metus, staiga mirė Cabramatta lietuvių kolonijoje labai populiarius tautietis Zenonas Pauliukonis. Gruodžio 29 dieną iš Lldcombe St. Joachims šventovės jis buvo palaidotas lietuvių kapinėse Rookwood. Laidojimo apeigas atliko prelatas P. Butkus, dalyvaujant labai gausiam būriui gedėtojų, atvykusių su velioniu atsisveikinti ir atiduoti jam paskutinę pagarbą. Prie Lietuvos vėliava uždengto karsto, garbės sargyboje stovėjo ramovėnai.

Savo pamoksle prelatas tarp religinių minčių nusakė ir velionio nueitąjį gyvenimo kelią. Zenonas Pauliukonis buvo gimęs 1919 metų kovo 23 dieną Kararkrėslo kaime, Pajevonio valsčiuje, Vilkaviškio apskrityje. Baigęs pradinę ir amatų mokyklą, gavo sąskaitininko darbą Vilkaviškio kooperatyve "Žiedas". 1943 metais vedė Anelę Ališauskaitę. Neramiaisiais 1944 metais, kai Lietuvai vėl kilo bolševikų okupacijos pavojus, palikęs namuose jauną žmoną, Zenonas, kartu su dviem savo broliais, įstojo į gen. P. Plechavičiaus sudaromą Lietuvos Vietinę Rinktinę. Vokiečiams Rinktinę likviduojant, Zenonas nepateko į jų nagus, nes tuo laiku buvo paleistas atostogų. Bet nebeteko ilgai būti tėvynėje. Tų pačių 1944 metų spalį

su žmona, žmonos tėvais ir nesenai gimusia dukrele Irena pasitraukė į Vokietiją. Vokietijoje gyveno Ansbach apylinkėse, ir gimė jų sūnus Vidas. Į Australiją atvyko 1949 metų paskutinę dieną. Pateko į Sydney. 1952 metais, atskvietę iš Vokietijos Anelės tėvus, Pauliukoniai apsigyveno Cabramatta priemiestyje. Pasistatė gražius, erdvius namus, susikūrė sau gražią namų aplinką. Dirbo N.S.W. geležinkelų žinyboje.

Z. Pauliukonis buvo darbštus, ramus ir taikus būdo, malonus žmogus. Prisidėjo prie lietuviškos veiklos, kol gyvavo Cabramatta ALB apylinkė, mėgo žmonių draugystę, pasisvečiavimą. Kaip patriotas domėjosi ir rūpinosi Lietuvos likimu. 1983 metais ramų jo gyvenimą palaužė vidurių vėžio liga. Nors sėkmingai operuotas, pilnai sveikatos nebeatgavo. Skausmai nebeapalė jo iki mirties. Nors ir padėjodamas, jis kentėjo savo skausmus su vyriška kantrybe ir dvasioje nepalūžo.

Kapinėse su velioniu atsisveikino draugų vardu V. Petniūnienė, atsargos karių Ramovės vardu Pr. Sakalauskas.

Išsėkis ramybėje Dievo globoje, ištikimasis Lietuvos sūnau, išsivadavęs iš žemiškojo skausmo. Tavo atsiminimas ilgai išliks tavo šeimos narių ir tave pažinusių širdyse.

J. A. J.

Sv. Rašto tyrinėtojų skelbimai

IZRAĖLIS PAVYZDIS

Ašku kad pasauliui bus duota gana laiko pamatyti dieviškosios valdžios veikimą Izraelyje, ir pastebėti jos praktišką naudą, kuomet kitur bus išgalėjusi anarkija; todėl didžiama tautų "gėdaus" karališkosios valdžios. Tie dalykai yra puikiai nupiešti pranašingais žodžiais, pasakytais Izraėli: -

"Kelkis, prašvirk, nes tavo šviesa atelina ir Viešpaties garbė ant tavęs užteka. Nes štai tamsybė dengia žemę ir tamsaus tautos, ant tavęs gi užteka Viešpats ir jo garbė pasirodo tavyje. Tautos vaikščios tavo šviesoje ir karaliai (žemės didžiunai) tau užteklėjusie skaitume. (Tai bus pritaikoma dvasiniam Izraėliui, Teisingumo Saulei; o taip pat ir josios žemiškiems atstovams, - kuniskam Izraėliui tada kai jis bus sugrąžintas į malonę)."

"Pakelk aplinkui savo akis ir žiūrėk: visi šitie renkas, tau atelina; tavo sūnūs ateina iš tolo ir tavo dukterys kelias iš visų pusių. (Palygink Ezek. 16:61) Tuomet tu matysi ir turėsi apšviat šviesos; tavo širdis stebės ir išsiplės, kuomet jūros (sumišusios minios - Žiūrėk Apr. 21:1) plūnybė grįšis į tave ir tau ateis tautų stiprybė, ... visi ateis ir skels Viešpaties gyrių." - Iza. 60:1-6, 11-20.

Ištikrųjų tai bus garbinga diena, kurioje aklyjų akys bus atvertos ir daug grįš į teisingumą. Tai bus diena

atsivertimų ir atsigalvinimų ir priėmimo tikrosios tiesos, o ne klaidingo mokslo ir barmės. Tai bus laikas aple kurį pranašo pasakytą, kad "vieną dieną gims tauta." (Iza. 66:8) Izraėlis bus ana tauta: (1) dvasinis Izraėlis, "šventoji tauta;" (2) kuniskasis Izraėlis - jos žemiškasis atstovautojas. Ir iš Izraėlio išels šviesa, kuri privers nubaustąjį pasaulį priklaupiti. Po to įvyks pažadėtasis išilijimas šventosios Viešpaties dvasios "ant viso kūno," taip kaip šiose dienose ji buvo išlieta ant tikrųjų Jo tarnų ir tarnaičių. - Joelio 2:28. Tie laikai bus Viešpaties išgelbėjimo diena, apie kurią giedodavo Davidas (Psalmė 118:18-27): -

"Šita yra diena, kurią Viešpats padarė, Ją džiaugsimės ir linksminsimės. Akmuo, kurį statytojai atmetė, Virto kertiniu akmeniu. Tebūnie laiminamas, kur atelina Viešpaties vardas, Mes laiminame jės iš Viešpaties namų. Ak, Viešpatie, gelbėk, meldžiu, Ak, Viešpatie, maldauju, duok sekmės. Plakte plakė mane Viešpats, Bet mirčiai neatidavė manęs. Atverkite mano telsumo vartus, Ieš pro juos aš dėkosiu Viešpačiui. Tai Viešpaties vartai, Teisieji įeina pro juos. Aš dėkoju tau, kad išklausė mane Ir tapai man išganymu. Dievas yra Viešpats, ir jis švietė mums." Tęsinys.

Myli tiesą, literatūrą gausite veltui. Rašykite: P. Bačinskas, 16 Burlington St., Holland Park, Queensland, 4121

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS

Funerals of Distinction

17 RAILWAY PDE, FAIRFIELD, N. S. W.
Tel. 724 5408. Veikia 24 valandas per para.

VIETOJE GĖLIU

pagerbdamas

A. A.
JULIJA IVINSKIENE

25 dolerius aukoju "Mūsų Pastogel".
Vytautas Stelemėkas

Aukos Mūsų Pastogei "MOSU PASTOGEI" AUKOJO

C. Radzevičienė	S.A.	\$ 50
P. ir K. Dirčiai	A.C.T.	\$ 25
R. Makaravičiūtė	Vic.	\$ 25
S. Venskus	NSW	\$ 25
A.C.	Vic.	\$ 25
Melbourn L. Katalikų Moterų D-ja		
per pirm. H. Statkuvienę		\$ 100
A. Zlenius	NSW	\$ 5
E. Grosienė	NSW	\$ 5
B. Steckis	W.A.	\$ 10
J. Simanuskas	NSW	\$ 5
L. ir E. Dunsdorfs	Vic.	\$ 5
E. Šidlauskas	Vic.	\$ 5
F. P. Panks	A.C.T.	\$ 5
V. Macevičius	NSW	\$ 5
A. Nekrašius	NSW	\$ 5
V. Mikelaitytis	Tas.	\$ 10
M. Lingienė	W.A.	\$ 5
H. Statkuvienė	Vic.	\$ 5
K. J. Lynikas	Vic.	\$ 5
P. Bačinskas	QLD.	\$ 5
V. Sidabra	Vic.	\$ 5
Z. Augaitis	Vic.	\$ 5
P. Plučas	W.A.	\$ 5

NAUJI

"M.P." SKAITYTOJAI

P. Bartaška	Vic.
P. Plučas	W.A.

HOBARTE

Hobarto Apylinkės valdyba ir "Perkūno" sporto klubo valdyba rengia lešminę 1989 metų sausio mėnesio 22 dieną, sekmadienį, 2 valandą po pietų Hildos ir Bonifacio Šikšnių patalpoje, 43 Easton Av., West Moonah.

Malonina prašome visus lietuvius apsilankyti ir draugų atsivesti. Bilietai tik po 7 dolerius. Maistas bus paruoštas, gerimus galėsite nusipirkti vietoje. Pasilinksmsime ir kartu paremsime mūsų sporto klubą.

Sekmadienį, pereinamųjų metų gruodžio mėnesį, ketvirtą dieną susirinkome pasilinksinti - jauni ir seni, o labiausiai linksminosi vaikai, tai buvo jų diena - Kalėdų eglutė.

Vaišes suruošė Hobarto Lietuvių Apylinkės moterų komitetas. Moterys

paruošė ir dovanėles vaikams. Susirinkome apie trys dešimtys suaugusių ir dvidešimt septyni vaikai. Trečiosios kartos įpėdinių gausu ir turime vilčių, kad neužilgo galėsime pradėti galvoti apie tautinių šokių grupės organizavimą, o gal ir naują krepšinio komandą.

Vaišėms pasibaigus atvyko Kalėdų senelis (Baimich Jurevič) su dideliu maišu dovanų ant nugaros. Prieš gaunant dovanas vaikai turėjo padainuoti ar padėkoti ar mįslei atsakymą surasti. Visi mokėjo kuo nors pasirodyti.

Kalėdų seneliui išsirušęs pas kitus vaikus, A. Kantvilas paprašė padėkoti jam už malonų apsilankymą ir dovanas, moterims už eglutės suruošimą ir visiems, kurie kuo nors buvo prisidėję prie šio linksmo renginio. Šventei baigiantis A. Kantvilas visiems pranešė, kad ateinantį sekmadienį bus rodoma vaizduojant apie dabartinius įvykius Lietuvoje ir prašė visus apsilankyti Migrant Resource Centre.

Du mėnesius pasisvečiavę Lietuvoje, Petras Šiaučiūnas su žmona Magdalena ir dukra Terese pilni įspūdžių ir naujienų grįžo į Tasmaniją.

J. Paškevičius ir S. Augustavičius aplankė įvairiose prieglaudose išsikūrusius vienius paliegius. Kalėdiniai pakėlimai visiems buvo paruošti dalinai iš Bendruomenės kasos ir dalinai iš lankiusių kišenių.

SYDNEJUJE

L.B Spaudos S-gos susirinkimas

Lietuvių Bendruomenės spaudos Sąjungos narių 11 - tas metinis susirinkimas įvyks Sydneyje Lietuvių klube, 16 - 18 East Terrace, Bankstown, sausio 22 dieną, sekmadienį, 2 val.

Darbotvarkė:

1. Praeito metinio susirinkimo protokolo tvirtinimas.
2. Metų, pasibaigusio 1988 birželio 30 d. apyskaitos, direktorių bei revizoriaus pranešimų priėmimas.
3. Sąjungos valdybos rinkimai ir tvirtinimas, pagal Sąjungos įstatus.

Sydnejaus Lietuvių Moterų Socialinės Globos Draugija kviečia į

TRADICINĘ UŽGAVENIŲ POPIETĘ

vasario mėnesio 5 dieną, 2 valandą po pietų Lietuvių klube Bankstowne.

Įėjimas 5 doleriai. Vaišinsime blynais, pyragais ir kava. Bus loterija. Programa apie Užgavėnių papročius ir Užgavėnių dainas.

Laukiame visų!

S.L.M.S.G. Draugija

SYDNEJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16 - 18 EAST TERRACE, BANKSTOWN. Tel. 708 1414

SMORGASBORD

TREČIADIENIAIS nuo 6 iki 8 val. p.p.
ŠEŠTADIENIAIS nuo 1 iki 3 val. p.p.

Klubo darbo valandos:

Pirmadieniais	5 v. v.	- 10.30 v. v.
Antradieniais	klubas uždarytas	
Trečiadieniais	5 v. v.	- 10.30 v. v.
Ketvirtadieniais	5 v. v.	- 11.00 v. v.
Penktadieniais	5 v. v.	- 12.00 v. v.
Šeštadieniais	1 v. p.p.	- 1 v. nakties.
Sekmadieniais	12.30 v. p.p.	- 10.00 v. v.

KLUBO VALGYKLA VEIKIA:

Ketvirtadieniais, penktadieniais ir šeštadieniais
nuo 6 iki 9 val. p.p.
Sekmadieniais nuo 1 iki 8 val. p.p.

RUOŠKITE ŠEIMYBINIUS PARENGIMUS LIETUVIŲ NAMUOSE. PAREMSITE LIETUVIŲ KLUBĄ IR SUTAUPYSITE SAU DAUG DARBO BEI RŪPESČIŲ. KAINOS VISIEMS PRIEINAMOS. TEIRAUKITĖS KLUBO RAŠTINĖJE.

4. Kiti reikalai, kuriuos pagal Sąjungos įstatus galima iškelti susirinkime.

Susirinkimo nariai, kurie turi kitų narių įgaliojimus (proxy), turi juos pateikti Sąjungos raštinei, 16 East Terrace, Bankstown, ne vėliau kaip 24 valandos prieš susirinkimo pradžią.

1987 - 88 kadencijos valdybą sudarė V. Patašius (pirm.), A. Adomėnas, A. Dudaitis, K. Protas ir O. Maksvytienė, kooptuota vietoje pasitraukusio V. Jaro. Pagal Sąjungos įstatus, A. Adomėnas, O. Maksvytienė ir V. Patašius turi atsistatydinti per šį metinį narių susirinkimą, bet jie gali būti vėl renkami į naują valdybą.

Iki nominacijų užsidarymo gruodžio 12 d. gautos sekančios nominacijos į Spaudos Sąjungos valdybą:

A. Adomėnas - siūlė A. Dudaitis, parėmė K. Protas.
O. Maksvytienė - siūlė V. Patašius, parėmė A. Dudaitis.

V. Patašius - siūlė A. Adomėnas, parėmė K. Protas.

Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjungos valdyba

Sydnejaus Lietuvių klubo biblioteka praneša, "Pasaulio Lietuvio" skaitytojams, kad prenumeratorus mokėsti galite sumokėti bibliotekoje.

Sydnejaus Lietuvių klubo kalėdinės loterijos traukimas įvyko 1988 metų gruodžio 24 dieną. Premijas laimėjo:
1. Kalėdinių gėrybių krepšį - Adomas Laukaitis, bilieto Nr.C27.
2. Kalėdinį pyragą - Vincenta Jasiūnienė, bilieto Nr.C86.

Ieškoma Liuda Papartytė, buvusio kapitono, gyvenusio Kaune Liudo Paparčio duktė. Ieško Marija Sinkevičiūtė - Tamulaitienė gyvenanti 53 Ostend Ave., Toronto, Ontario, Canada M6S 1L5 (762 - 8067).

Lietuvių Dienų atidarymo metu Adelaidės Rotušėje - nuotrauka tilpo Adelaidės "The Advertiser"

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd. Leidėjas Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjunga

Leidėjo, administracijos ir redakcijos adresas: P. O. Box 550 Bankstown N. S. W. 2200

Redaktorius V. Augustinavičius Telefonas (02) 7903233 Administracijos telefonas (02) 682 - 6628

Redakcija rašinius taisy ir skelbia savo nuožūrą. Rankraščiai negrąžinami ir nesaugomi. Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Prenumerata metams \$25 Užsienyje paprastu paštu \$30 N. Zelandijoje oro paštu \$40 Užsienyje oro paštu \$55